

YAZARLAR

(aylıq ədəbi-bədii, elmi jurnal)

İyun 2026 (66)

(2021-ci ildən çıxır)

Təsisçi və baş redaktor: Zaur Ustac

Redaktor: Həcər Atakişiyeva

Texniki redaktor: Tuncay Şəhrili

Məsul katib: Araz Şəhrili

Rəssam: Səlim Abbaszadə (Norveç)

Beynəlxalq əlaqələr üzrə menecer: Khaitov Khusniddin

Ədəbi tənqid məsələləri üzrə menecer: Günnur AĞAYEVA

İctimaiyyətlə əlaqələr üzrə menecer: Nəzakət EMİNQIZI

Fəxri redaksiya heyəti: Abbasqulu ağa Bakıxanov, Mirzə Fətəli Axundov, Lev Tolstoy, Əhməd bəy Ağaoğlu, Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev, Cek London, Əliqulu Qəmküsar, Vintsas Kreve, Üzeyir Hacıbəyov, Pənahi Makulu, Səməd Vurğun, Şəhriyar, Bayram Bayramov, Hüseyin Arif, Bəxtiyar Vahabzadə, Cabir Novruz, İldırım Əkbəroğlu (Füzuli), Alı Mustafayev, Mustafa Müseyiboğlu, Ülvi Bünyadzadə.

Redaksiya heyəti: Ayətəxan Ziyad (İsgəndərov), Akif Abbasov, Mahirə Nağıqızı, Vüqar Əhməd, Mehman Həsənli, Həcər Atakişiyeva, Tərənə Məmməd, Aydın Xan Əbilov, Kamal Camalov, Günnur Ağayeva, Rizvan Fikrətoğlu, Aysel Nazim, Nurənə Rafailqızı, Səma Muğanna, Əli bəy Azəri, Sevindik Nəsiboğlu, Taleh Xəlilov, Südabə Məmmədova, Leyla Yaşar, Murad Məmmədov, İlqar İsmayılzadə, Aytac İbrahim, Mövlud Ağamməd, Məmməd Gürşadoğlu, Aysu Türkel, Rafiq Hümət (Gürcüstan), Faruk Habiboğlu (Türkiyə), Əbülfəz Əhməd (Almaniya), Günay Əliyeva (Norveç), Caroline Laurent Turunc (Fransa). Khaitov Khusniddin (Özbəkistan)

BU SAYIMIZDA

Könüllülük haqqında	3
Baş redaktordan	4
Yazarlar jurnalı	5
Həcər Atakişiyeva yazır.....	6
Sədulla Şirinovun kitabları	16
Günnur Ağayeva. Məqalə.	17
Zaur Ustac. Məqalə.	21
Xəlil Mirzə. Hekayə.	27
Murad Məmmədov. Şeirlər.	34
D.Mirzə. Şeirlər.	41
Səadət Qərib. Şeirlər.	45
Zeynəb Cəmaləddin. Poema.	52
Bahar Bəxtiyarqızı təqdim edir.	73
Hüsniddin Hayıt təqdim edir	75
Türkiə Loucifin müsahibəsi	79
Təqdimat və təbriklər.	88

Salam olsun, Azərbaycanın ilk hibrid jurnalı olan “Yazarlar”ın çox dəyərli yazarları və oxucuları! Bizim yalnız bir məqsədimiz var ki, o da **“Yaradıcı uşaq - gənclərin dövrü mətbuatda çıxışını asanlaşdırmaq , onların tanınmasına köməklik göstərmək”** olmaqla məramnaməmizdə aydın şəkildə qeyd olunmuşdur. Aylıq ədəbi-bədii, elmi jurnal olan “Yazarlar” kitabxanalar üçün ənənəvi qaydada məhdud sayda nəşr olunur və elektron formatda bir neçə sabit, dayanıqlı, təhlükəsiz platformadan PULSUZ olaraq yayımlanır. Jurnalın bu günə qədər çap olunmuş bütün nömrələrini **“YAZARLAR” dan sifariş yolu ilə əldə edə bilərsiniz. Mobil telefonla əlaqə: (+994) 70-390-39-93** “YAZARLAR, ANCAQ YAZARLAR...” © YAZARLAR

“İndi müstəqillik tariximizin inkişaf dövrünün qürurverici yeni mərhələsindəyik. İşğaldan azad edilmiş ərazilərimizdə ən qısa zamanda həyatın əvvəlki ahənginə qaytarılması üçün genişmiqyaslı işlər aparılır. İnanıram ki, Ulu Öndərin tövsiyələrini özünüə şüar seçən siz könüllülər Vətənə və dövlətə bundan sonra da dərin bağlılıq nümayiş etdirəcək, yüksək fəallıq göstərərək Böyük Qayıdışa töhfələr verəcəksiniz.”

İlham Əliyev

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

Bakı şəhəri, 13 dekabr 2023-cü il

İlkin mənbə: President.az

Zaur USTAC

BAŞ REDAKTORDAN

***Salam olsun, dəyərli oxucular!
Jurnalımızın 66-cı sayı ilə görüşünüə gəlmişik.***

Bu sayımızda “Yazarlar” jurnalının redaktoru – Yaradıcılıq Komissiyasının sədri, ədəbiyyatşünas-tənqidçi Həcər xanım Atakişiyevanın marqlı yazısı, bu saydan etibarən dərc etməyə başladığımız Zeynəb Cəmaləddin poeması, Günnur xanımın ənənəvi məqalələri və digər bir-birindən faydalı müəllif yazıları diqqətinizə təqdim olunur.

*Bununladan əlavə uzun müddətdir ki, silsilə şəkilində davam edən Xəlil Mirzənin “Müqəddəs Zəfər” adı altında hekayələrinin sonuncusunu 6-cı hekayəni təqdim etməklə bu silsilə yazını da yekunlaşdırırıq. Nəzərinizə çatdırıram ki, Xəlil Mirzənin bu hekayələri jurnalımızın həyata keçirdiyi ənənəvi “25 yarpaq” layihəsi çərçivəsində ayrıca kitab şəklində çap olunaraq oxucuların ixtiyarına veriləcək. Jurnalımızın **İyun - 2026 № 06 (66)**-ci sayında təqdimat, təbrik və məlumat xarakterli digər yazılar da yer alıb.*

Dəyərli oxucular, plana uyğun olaraq əvvəllər olduğu kimi jurnalımızı elektron varintda və ənənəvi formatda əldə edib, oxuya biləcəksiniz. Xeyirli-uğurlu olsun! Uğurlarınız bol olsun!

Hörmətlə: Zaur USTAC
“Yazarlar” jurnalının baş redaktoru

“Yazarlar” jurnalı öz işini aşağıdakı prinsiplər və struktur əsasında qurur:

- Jurnalla əməkdaşlıq edən müstəqil yazarlar “Müstəqil Yazarlar Konfederasiyası” adlı alt qurumda birləşirlər (məqsəd yaradıcılıq əlaqələrini möhkəmlətmək və bir-birinə dəstək olmaqdan ibarətdir. Üzv yazarlar nə qurum, nə də bir-birləri qarşısında heç bir öhdəlik daşıyırlar. Üzvülük haqqı nəzərdə tutulmayıb.)
- Gənc yazarlar “Yazarlar dərniyi” adlı ikinci alt qurumun vasitəsilə mütəmadi olaraq ustad yazarlardan faydalı məsləhət və tövsiyələr alırlar. Bundan əlavə dərnək əvvəlcədən müəyyən olunmuş layihələr çərçivəsində jurnalın xüsusi buraxılışlarını təşkil edir, “Yazarlar Akademiyası”nda mütəmadi olaraq yenilənən konkret üsul və proqramlarla gənc yazarların püxtələşməsinə köməklik edir.
- Müəyyən layihələrin təşkili və gənc yazarların elan olunmuş müsabiqələrə təqdim edilmiş əsərlərinin nəşr olunmaq üçün seçilməsinin obyektivliyini təmin etmək məqsədi ilə tərkibi gizli saxlanılan 5 (beş) nəfər təcrübəli və filoloji təhsili olan yazardan ibarət “Yaradıcılıq Komissiyası” adlı üçüncü alt qurum yuxarıda qeyd olunduğu kimi ancaq yaradıcılıq məsələləri ilə məşğul olur. Təqdimatlar, müzakirələr, məsləhətləşmələr və digər müxtəlif tədbirlər “Yazarlar klubu”nda təşkil olunur.
- “Yazarlar” jurnalı bütün sadalanan və burada qeyd olunmamış gündəlik fəaliyyət zamanı ortaya çıxan məsələləri könüllülük qaydasında ictimai əsaslarla (ödənişsiz) həyata keçirir.

Xüsusi qeyd:

Biz heç bir yazıya müdaxilə etmirik. Odur ki, xahiş edirik materialları göndərməzdən əvvəl bir daha yoxlayın, tam hazır, səliqəli şəkildə dərc olunmaq üçün son variantları göndərin.

Zaur Ustac yaradıcılığında vətənpərvərlik mövzusu

Azərbaycan ədəbiyyatında vətənpərvərlik mövzusu daim aparıcı istiqamətlərdən biri olmuşdur. Xalqın tarixi yaddaşı, milli kimliyi, torpaq sevgisi və dövlətçilik düşüncəsi bir çox sənətkarların yaradıcılığında mühüm yer tutmuşdur. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatında bu mövzunu ardıcıl şəkildə işləyən müəlliflərdən biri də Zaur Ustacdır. Onun əsərlərində vətən anlayışı yalnız coğrafi məkan kimi deyil, milli ruhun, mənəvi bağlılığın və tarixi yaddaşın simvolu kimi təqdim edilir. Azərbaycan ədəbiyyatı əsrlər boyu xalqın milli yaddaşını, mənəvi dəyərlərini və azadlıq arzularını yaşadan ən mühüm

mənəvi sərvətlərdən biri olmuşdur. Tarixin müxtəlif mərhələlərində Azərbaycan yazıçı və şairləri xalqın taleyini, onun sevinc və kədərini, mübarizə və qəhrəmanlığını bədii söz vasitəsilə gələcək nəsillərə çatdırmışlar. Ədəbiyyat yalnız estetik zövq formalaşdıran sənət sahəsi deyil, eyni zamanda cəmiyyətin milli şüurunu oyadan, vətən sevgisini gücləndirən və mənəvi birliyi qoruyan mühüm ideoloji vasitə kimi çıxış etmişdir. Bu baxımdan vətənpərvərlik mövzusu Azərbaycan ədəbiyyatında daim aparıcı xətt olmuş, klassik dövrdən müasir mərhələyədək müxtəlif sənətkarların yaradıcılığında xüsusi yer tutmuşdur. Vətən anlayışı Azərbaycan insanının düşüncə sistemində müqəddəs məfhumlardan biri hesab olunur. Bu anlayış yalnız insanın doğulduğu torpağa bağlılığı deyil, həm də milli kimliyə, dilə, tarixə, mədəniyyətə və mənəvi dəyərlərə sədaqəti ifadə edir. Azərbaycan xalqı tarix boyu müxtəlif işğallarla, müharibələrlə və ağır sınaqlarla qarşılaşsa da, vətən sevgisini və milli ruhunu qoruyub saxlamağı bacarmışdır. Xüsusilə Qarabağ münaqişəsi və Vətən müharibəsi Azərbaycan insanının vətənə bağlılığını, torpaq uğrunda mübarizə əzmini bir daha bütün dünyaya nümayiş etdirmişdir. Bu hadisələr ədəbiyyatda da dərin iz buraxmış, bir çox müəlliflərin yaradıcılığında əsas mövzulardan birinə çevrilmişdir.

Müasir Azərbaycan ədəbiyyatında milli-mənəvi dəyərlərin, dövlətçilik düşüncəsinin və vətənpərvərlik hissələrinin təbliği ilə seçilən müəlliflərdən biri də Zaur Ustacdır. Onun yaradıcılığı vətən sevgisinin, milli düşüncənin və xalq ruhunun bədii ifadəsi kimi diqqəti cəlb edir. Müəllif əsərlərində Azərbaycan xalqının tarixi yaddaşını, milli ağrılarını, Qarabağ həqiqətlərini və şəhidlik zirvəsini böyük həssaslıqla qələmə alır. Zaur Ustacın yaradıcılığında vətən yalnız coğrafi məkan deyil, insanın mənəvi varlığını müəyyən edən müqəddəs dəyər kimi təqdim olunur. Yazarın əsərlərində vətənpərvərlik anlayışı geniş mənə daşıyır.

Burada vətənə sevgi yalnız emosional hiss kimi deyil, həm də vətəndaş məsuliyyəti, milli birlik və mənəvi borc kimi izah edilir. Müəllifə görə vətəni sevmək təkəcə onun gözəlliklərini tərənnüm etmək deyil, eyni zamanda onun problemlərinə biganə qalmamaq, milli dəyərləri qorumaq, dövlətə və xalqa sədaqətlə xidmət etməkdir. Bu baxımdan Zaur Ustacın yaradıcılığı oxucuda yalnız bədii-estetik zövq formalaşdırmır, həm də milli düşüncə və vətəndaşlıq mövqeyi yaradır.

Azərbaycan ədəbiyyatında vətənpərvərlik mövzusu müxtəlif dövrlərdə fərqli formalarda ifadə edilmişdir. Klassik ədəbiyyatda daha çox mənəvi bağlılıq və yurd sevgisi ön planda olmuşdursa, müasir dövrdə bu anlayış milli azadlıq mübarizəsi, dövlətçilik və torpaq bütövlüyü məsələləri ilə daha sıx əlaqələndirilmişdir. Xüsusilə XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəllərində baş verən ictimai-siyasi hadisələr müasir şair və yazıçıların yaradıcılığına güclü təsir göstərmişdir. Bu baxımdan Zaur Ustacın əsərləri həm dövrün ictimai ruhunu, həm də xalqın mənəvi dünyasını əks etdirən mühüm ədəbi nümunələrdən hesab oluna bilər. Zaur Ustac yaradıcılığında vətənpərvərlik mövzusu müxtəlif istiqamətlərdə özünü göstərir. Yazarın şeir, hekayə, povest və publisistik yazılarında Azərbaycan torpağına bağlılıq, Qarabağ ağrısı, şəhidlik zirvəsi və milli birlik ideyası xüsusi diqqət çəkir. Müəllif vətəni sadəcə sevməyi deyil, onu qorumağı, onun uğrunda mübarizə aparmağı da vətəndaşlıq borcu kimi təqdim edir. Onun əsərlərində Qarabağ mövzusu xüsusi yer tutur. İşğal dövrünün ağrıları, yurd həsrəti və xalqın mənəvi sarsıntıları onun yaradıcılığında emosional və təsirli şəkildə əks olunur. Bu baxımdan onun yaradıcılığı oxucuda vətən sevgisini gücləndirən mühüm ədəbi nümunələrdən hesab edilə bilər. Zaur Ustacın vətənpərvərlik düşüncəsində şəhidlik anlayışı da mühüm yer tutur. Müəllif şəhid obrazlarını yüksək mənəvi dəyərlərin daşıyıcısı kimi təqdim edir. Onun “Sənətin

seçdiyi adam”, “Qırmızı yarpaqlı ağac”, “Sonuncu tapşırıq”, “Sonuncu döyüş”, “Son uçuş”, “Alp Eldəniz” və “Zenitdəki zenitçi” kimi əsərlərində şəhidlər xalqın azadlığı və gələcəyi uğrunda canından keçən qəhrəmanlar kimi təsvir olunur. Bu yanaşma gənc nəslin milli ruhda formalaşmasına təsir edən mühüm ideoloji xüsusiyyətlərdən biridir.

Müəllifin publisistik yazılarında da vətənpərvərlik xətti açıq şəkildə hiss olunur. O, milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasını, Azərbaycan dilinə və mədəniyyətinə sahib çıxılmasını vacib hesab edir. Yazıçının fikrincə, vətənpərvərlik yalnız döyüş meydanında deyil, elmə, təhsilə, ədəbiyyata və milli mədəniyyətə xidmət etməklə də ifadə olunur. Müəllifin yaradıcılığında Qarabağ mövzusu xüsusi emosional yükə malikdir. İşğal illərinin ağrısı, yurd həsrəti, şəhid ailələrinin kədəri və xalqın mənəvi sarsıntıları onun əsərlərində real və təsirli boyalarla əks olunur. Bununla yanaşı, müəllif xalqın gələcəyə inamını, milli birliyini və qələbə ruhunu da ön plana çəkir. Bu xüsusiyyətlər Zaur Ustac yaradıcılığını yalnız bədii hadisə deyil, həm də milli-mənəvi çağırış nümunəsi kimi dəyərləndirməyə əsas verir. Zaur Ustacın əsərlərində diqqəti cəlb edən mühüm məqamlardan biri də milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasına verilən önəmdir. Müəllif dilə, mədəniyyətə, ailə institutuna, tarixə və milli adət-ənənələrə böyük həssaslıqla yanaşır. Onun fikrincə, vətənpərvərlik yalnız müharibə dövründə deyil, gündəlik həyatda milli kimliyi qorumaq və gələcək nəsillərə ötürmək vasitəsilə də ifadə olunur. Bu baxımdan yazıçının yaradıcılığı maarifçi və ideoloji xarakter daşıyır. Zaur Ustacın dil və üslub xüsusiyyətləri də vətənpərvərlik mövzusunun təsir gücünü artırır. O, sadə, anlaşqlı və emosional dil vasitəsilə oxucunun hisslərinə təsir etməyi bacarır. Bədii təsvir vasitələri, obrazlı ifadələr və milli ruhla zəngin poetik düşüncə müəllifin əsərlərinə xüsusi mənə

qazandırır. Onun yaratdığı “O gün”, “Qardaş”, “Dağlar”, “Sevin, a Təbriz”, “Araz”, “Tuncaya” kimi nümunələr sözüün əsl mənasında seçilən əsərlərdir. Zaur Ustac yaradıcılığında vətənpərvərlik mövzusu mühüm ideya istiqamətlərindən biridir. Onun əsərlərində vətən sevgisi, milli birlik, Qarabağ həqiqətləri və şəhidlik mövzuları yüksək bədii və mənəvi dəyərlərlə təqdim olunur. Yazarın yaradıcılığı müasir Azərbaycan ədəbiyyatında vətənpərvərlik ruhunun yaşadılması və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından əhəmiyyətli yer tutur. Zaur Ustac yaradıcılığında vətənpərvərlik mövzusu əsas ideya istiqamətlərindən biri kimi mühüm yer tutur. Müəllifin əsərlərində vətən anlayışı yalnız coğrafi məkan və ya doğma torpaq sevgisi çərçivəsində təqdim edilmir. Məsələn, şairin “Bayraq, bizim bayrağımız” şeirindən bir bəndə baxaq:

*“Üstündən yüz Araz axsın,
Torpaq, bizim torpağımız!
Güney, Quzey fərq eləməz,
Oylaq, bizim oylağımız!*

burada Vətən anlayışı coğrafi aspektdən çox uzaq olub, ruhu, düşüncəni, könül bağlarını təcəssüm etdirir. Bu anlayış daha geniş məna daşıyaraq milli kimliyi, tarixi yaddaşı, dövlətçilik düşüncəsini, mənəvi dəyərləri və xalqın gələcəyinə bağlılığı özündə ehtiva edir. Yazar yaradıcılığı göstərir ki, vətən sevgisi insanın mənəvi varlığını müəyyən edən ən ali hisslərdən biridir və bu hiss cəmiyyətin milli birliyinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Ümumiyyətlə Zaur Ustacın yaradıcılığında milli təəssübkeşlik qırmızı xətt kimi keçir. Bu baxımdan onun “Əliş və Anna” əsəri də diqqətə layiqdir.

Zaur Ustac əsərlərində Azərbaycan xalqının keçdiyi tarixi yolun ağırlarını, mübarizə ruhunu və gələcəyə olan inamını bədii sözüün gücü ilə əks etdirməyi bacarmışdır. Onun yaradıcılığında

xalqın mənəvi dünyası, milli ruhu və torpaq sevgisi yüksək emosional təsir gücü ilə təqdim olunur. Müəllifin əsərlərindəki vətənpərvərlik hissi süni və şüar xarakterli deyil, həyat həqiqətlərindən doğan səmimi duyğular üzərində qurulmuşdur. Bu xüsusiyyət yazıcının əsərlərinin oxucuya daha təsirli şəkildə çatmasına və geniş oxucu auditoriyası tərəfindən maraqla qarşılanmasına səbəb olur. Müəllifin yaradıcılığında Qarabağ mövzusunun xüsusi yer tutması onun vətənpərvərlik düşüncəsinin əsas istiqamətlərindən biri kimi diqqəti cəlb edir. Qarabağ dərdi Azərbaycan xalqının milli yaddaşında dərin iz buraxmış faciələrdən biri olmuşdur. Zaur Ustac bu ağrını tək-cə fərdi hiss kimi deyil, ümummilli problem kimi təqdim etmiş, xalqın torpaq sevgisini, yurd həsrətini və azadlıq arzusunu bədii dillə ifadə etmişdir. Onun əsərlərində Qarabağ yalnız müharibə mövzusu deyil, həm də milli qürurun, mənəvi bütövlüyün və tarixi ədalət uğrunda mübarizənin simvolu kimi çıxış edir. Müəllif bu mövzu vasitəsilə oxucuda həm emosional bağlılıq yaradır, həm də vətənə qarşı məsuliyyət hissini gücləndirir. Zaur Ustac yaradıcılığında şəhidlik mövzusu da xüsusi mənəvi dəyəərə malikdir. Müəllif şəhid obrazlarını yalnız qəhrəmanlıq nümunəsi kimi deyil, milli ruhun və mənəvi ucalığın təcəssümü kimi təqdim edir. Onun əsərlərində şəhidlər xalqın azadlığı, torpağın bütövlüyü və gələcək nəsillərin xoşbəxtliyi naminə canından keçən müqəddəs insanlar kimi təsvir olunur. Bu yanaşma gənc nəslin milli-mənəvi dəyərlər ruhunda tərbiyə olunmasına mühüm təsir göstərir. Yazıcının şəhidlik mövzusunə həssas münasibəti oxucuda həm qürur, həm də məsuliyyət hissi formalaşdırır. Müəllifin əsərlərində diqqəti çəkən əsas xüsusiyyətlərdən biri də milli birlik və həmrəylik ideyasının güclü şəkildə təbliğ edilməsidir. Zaur Ustac vətənin qorunmasının yalnız hərbi qüvvə ilə deyil, xalqın mənəvi birliyi, milli həmrəyliyi və ortaq məqsəd uğrunda birləşməsi ilə mümkün olduğunu vurğulayır. Onun yaradıcılığında xalqın birlik

içində olması dövlətin güclənməsi və milli dəyərlərin qorunmasının əsas şərti kimi təqdim edilir. Bu ideyalar xüsusilə müasir dövrdə milli şüurun formalaşması baxımından böyük əhəmiyyət daşıyır. Zaur Ustac yaradıcılığında vətənpərvərlik mövzusu müxtəlif əsərlərdə fərqli aspektlərdən işlənmişdir. Müəllifin əsərlərində vətən anlayışı torpaq sevgisi, milli birlik, şəhidlik, dövlətçilik düşüncəsi və Qarabağ həqiqətləri ilə sıx bağlı şəkildə təqdim olunur. Yazarın bədii düşüncəsində vətən yalnız insanın doğulduğu məkan deyil, onun mənəvi kimliyini formalaşdıran müqəddəs dəyər kimi çıxış edir. Bu baxımdan müəllifin “Oriyentir ulduzu”, “Dağ”, “Nəcəfi Elxan”, “Vaqif Mustafazadə” kimi bir sıra əsərləri vətənpərvərlik ideyasının təbliği baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. “Oriyentir ulduzu” əsərində vətən sevgisi və milli birlik ideyası təbliğ edilir. Zaur Ustac “Oriyentir ulduzu” adlı əsərində Qarabağın Azərbaycan xalqının ayrılmaz tarixi torpağı olduğunu xüsusi vurğulayır. Əsərdə müəllif işğal nəticəsində yaranan ağırları, xalqın keçirdiyi mənəvi sarsıntıları və doğma yurda bağlılıq hissələrini emosional şəkildə təqdim edir. Müəllif Qarabağı yalnız coğrafi ərazi kimi deyil, milli qürurun və tarixi yaddaşın simvolu kimi təsvir edir. Əsərdə xalqın birlik içində mübarizə aparmasının vacibliyi ön plana çəkilir və vətən uğrunda mübarizənin müqəddəsliyi vurğulanır. “Oriyentir ulduzu” povestində qəhrəmanlıq və şəhidlik zirvəsi əsasdır: *“bura Ağdamdı, bura Xocalıdı, bura Xankəndidi, bura Şuşadı– Qaladı eee, Qala- bura QARABAĞDI- bura dünyanın mərkəzidi, bura bəşəriyyətin beşiyidi, bura ADƏMİN vətənidi, bura AZƏRBAYCANDI, bu torpaqlar türk oğluna UCA TANRININ armağanıdı, bu torpaq Adəmin yoğrulduğu torpaqdı, bu torpağın uğrunda ŞƏHİD olmaq hər kəsə nəsib olmur...*” Müəllifin vətənpərvərlik mövzusunda diqqət çəkən əsərlərindən biri də “Xudayar dastanı” əsəridir. Bu əsərdə şəhid obrazı yüksək mənəvi dəyərlərin daşıyıcısı kimi təqdim olunur. Zaur Ustac şəhidliyi xalqın azadlığı uğrunda

göstərilən ən böyük fədakarlıq nümunəsi hesab edir. Əsərdə vətən uğrunda canından keçən insanların qəhrəmanlığı böyük ehtiram hissi ilə təsvir edilir. Müəllif şəhidlərin xatirəsinin xalqın yaddaşında daim yaşayacağını vurğulayaraq gənc nəsle vətənə sədaqət ideyasını aşılamağa çalışır. “Zabitlər” əsərində vətəndaşlıq məsuliyyəti qabardılır. “Zabitlər” əsərində müəllif vətənə bağlılıq hissini daha çox mənəvi və fəlsəfi aspektdə təqdim edir. Əsərdə vətənə xidmət insanın ən ali borcu kimi qiymətləndirilir. Müəllif göstərir ki, insan yalnız vətəninə faydalı olduğu zaman öz mənəvi dəyərini təsdiq edə bilər. Burada vətən sevgisi sadəcə hiss deyil, həm də əməli fəaliyyət və vətəndaş məsuliyyəti kimi təqdim olunur. Əsərdə torpaq, xalq və dövlət anlayışları vahid mənəvi sistem daxilində təsvir edilir. “Ustacam” (“Övladiyam”) əsərində qələbə ruhu və dövlətçilik düşüncəsi əsasdır. Zaur Ustac “Ustacam” (“Övladiyam”) əsərində Azərbaycan ordusunun qəhrəmanlığını, xalqın birliyini və qələbə ruhunu ön plana çıxarır. Əsərdə Vətən müharibəsində əldə olunan zəfər böyük qürur hissi ilə təqdim edilir. Müəllif bu qələbəni yalnız hərbi uğur deyil, həm də milli ruhun və xalq birliyinin təntənəsi kimi qiymətləndirir. Əsərdə dövlətçilik düşüncəsi, vətənə sədaqət və xalqın mənəvi gücü əsas ideya xəttini təşkil edir. “Ustacam” (“Övladiyam”) əsərində müəllif Azərbaycan xalqının tarixi qələbəsini bədii şəkildə əks etdirir. Əsərdə Azərbaycan əsgərinin qəhrəmanlığı, xalqın birliyi və milli ruh yüksəkliyi xüsusi vurğulanır. Müəllif zəfər anlayışını yalnız hərbi uğur kimi deyil, həm də xalqın mənəvi dirçəlişi kimi təqdim edir. Əsərdə vətən sevgisi ilə yanaşı milli qürur və tarixi yaddaş anlayışları da əsas yer tutur. “Anam” əsərində torpaq və yurd anlayışı ön plandadır. “Anam” əsərində vətən anlayışı daha çox doğma torpağa mənəvi bağlılıq kontekstində işlənmişdir. Müəllif yurdu insanın mənəvi dayacağı, tarixi yaddaşı və milli kimliyinin əsas hissəsi kimi təqdim edir. Əsərdə doğma torpağın insan həyatındaki rolu emosional təsvirlərlə ifadə olunur. Zaur Ustac

vətəni ana obrazı ilə müqayisə edərək torpağa bağlılığın müqəddəs hiss olduğunu vurğulayır. “Ana dilim” əsəri də sanki “Anam”ın davamıdır. “Ana dilim” əsərində milli qürur və tarixi yaddaş əsasdır.

Publisistik yazılarında vətənpərvərlik ideyası olduqca güclüdür. Zaur Ustac yalnız bədii əsərlərində deyil, publisistik yazılarında da vətənpərvərlik mövzusunda geniş yer verir. Onun publisistik məqalələrində Azərbaycançılıq ideyası, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, Azərbaycan dilinə və mədəniyyətinə sahib çıxılması kimi məsələlər xüsusi diqqət mərkəzində saxlanılır. Müəllif gənclərin milli ruhda yetişdirilməsini vacib hesab edir və vətənpərvərliyi cəmiyyətin inkişafı üçün əsas amillərdən biri kimi qiymətləndirir. Zaur Ustac yaradıcılığında vətənpərvərlik mövzusu çoxşaxəli şəkildə işlənmişdir. Müəllifin əsərlərində Qarabağ sevgisi, torpaq uğrunda mübarizə, şəhidlik, milli birlik və dövlətçilik düşüncəsi yüksək bədii ustalılıqla təqdim olunur. Bu əsərlər oxucuda vətənə bağlılıq hissini gücləndirən mühüm ədəbi nümunələr kimi dəyərləndirilə bilər. Zaur Ustacın publisistik fəaliyyəti də onun vətənpərvərlik mövqeyinin mühüm göstəricilərindən biridir. Müəllif publisistik yazılarında milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, Azərbaycan dilinə və mədəniyyətinə sahib çıxılması, gənclərin milli ruhda yetişdirilməsi kimi məsələlərə xüsusi diqqət yetirir. O, vətənpərvərliyi yalnız emosional hiss kimi deyil, həm də əməli fəaliyyət, vətəndaş məsuliyyəti və ictimai borc kimi dəyərləndirir. Bu baxımdan yazıçının yaradıcılığı yalnız bədii-estetik deyil, həm də ideoloji və maarifçi əhəmiyyət daşıyır. Müəllifin dil və üslub xüsusiyyətləri də vətənpərvərlik ideyasının təsir gücünü artıran mühüm amillərdəndir. Zaur Ustac sadə, aydın və emosional ifadə tərzindən istifadə etməklə oxucu ilə səmimi əlaqə yaradır. Onun əsərlərində istifadə olunan bədii təsvir vasitələri, obrazlı ifadələr, poetik düşüncə tərzini və milli ruhla zəngin dil oxucunun emosional dünyasına təsir göstərir. Yazarın üslubunda pafosdan çox səmimiyyət və

həyat həqiqətlərinə bağlılıq üstünlük təşkil edir ki, bu da onun yaradıcılığının inandırıcılığını artırır. Zaur Ustac yaradıcılığı müasir Azərbaycan ədəbiyyatında vətənpərvərlik ideyasının yaşadılması və təbliği baxımından mühüm əhəmiyyətə malikdir. Onun əsərlərində vətən sevgisi, Qarabağ həqiqətləri, şəhidlik zirvəsi, milli birlik və mənəvi dəyərlər yüksək bədii ustalıqla əks etdirilmişdir. Yazıcının yaradıcılığı həm milli ədəbiyyatın inkişafına töhfə verir, həm də oxucularda vətənə bağlılıq, milli qürur və vətəndaş məsuliyyəti hissələrini gücləndirir. Zaur Ustacın əsərləri müasir Azərbaycan cəmiyyətində milli ruhun qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından mühüm ideoloji və mənəvi əhəmiyyət daşıyır. Onun yaradıcılığı Azərbaycan ədəbiyyatında vətənpərvərlik mövzusunun davamlı şəkildə inkişaf etdirilməsinə xidmət edir və milli düşüncənin formalaşmasında təsirli ədəbi mənbələrdən biri kimi çıxış edir. Bu baxımdan müəllifin əsərlərinin gələcəkdə də filoloji və ədəbi baxımdan geniş şəkildə araşdırılması mühüm elmi əhəmiyyət kəsb edir.

Müəllif: [Həcər Atakişiyeva](#)

“Yazarlar” jurnalının redaktoru və Yaradıcılıq Komissiyasının sədri, ədəbiyyatşünas-tənqidçi

Həcər Atakişiyevanın yazıları

DAHA ÇOX YENİ MƏLUMAT

Oxuyun >> Gözündə tük var

Zaur Ustacın şeirləri haqqında

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

SƏDULLA ŞİRİNOVUN KİTABLARI:

1. [Sədulla Şirinov "Sönməyən qisas" pdf](#)
2. [Sədulla Şirinov "Gecikmiş etiraf" pdf](#)
3. [Sədulla Şirinov "Zamanın pəncərəsindən baxanda" pdf](#)
4. [Sədulla Şirinov "Heç nə olmazdan çox şey olmuş" pdf](#)
5. [Sədulla Şirinov "Oudalar" pdf](#)
6. [Sədulla Şirinov – "Kimdir xoşbəxt?" pdf](#)
7. [Sədulla Şirinov – "Şəhid atası" kitabı – pdf](#)

KİTABEVİM.AZ
kitab marketi

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

“GƏL” NƏZİRƏSİNDƏ İNSANİLİK, MƏNƏVİ DƏSTƏK VƏ ƏDƏBİ VARİSLİK RUHU

(Zaur Ustac – Gəl)

Müasir Azərbaycan poeziyasında klassik nəzirə ənənəsini yaşadan, onu çağdaş düşüncə ilə zənginləşdirən qələm adamlarından biri də Zaur Ustacdır. Onun ədəbiyyatşünas alim-şair Qəndabın “Amansızdır xəstəliyim” şeirinə yazdığı “GƏL” nəzirəsi yalnız poetik cavab deyil, həm də mənəvi dayaq, insani həmrəylik və yaşamaq eşqini təlqin edən mükəmməl bədii nümunədir. Bu şeir bir tərəfdən klassik nəzirə məktəbinin poetik xüsusiyyətlərini qoruyursa, digər tərəfdən müəllifin fərdi üslubunu, ictimai düşüncəsini və humanist baxışlarını özündə əks etdirir.

Azərbaycan ədəbiyyatında nəzirə yazmaq yalnız forma təkrarı deyil. Bu, bir şairin digər şairlə mənəvi dialoqu, poetik söhbəti, fikrə və duyğuya verilən cavabdır. Klassik Şərq poeziyasında

geniş yayılmış bu ənənə Nizami, Füzuli, Vaqif, Sabir kimi sənətkarların yaradıcılığında mühüm yer tutmuşdur. Müasir dövrdə isə bu ənənənin yaşadılması həm ədəbi yaddaşın qorunması, həm də söz sənətinin davamlılığı baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Qəndabın “Amansızdır xəstəliyim” şeirində həyatın ağırları, insanın daxili iztirabları, dərdlə üz-üzə qalması poetik dillə təqdim olunursa, Zaur Ustac həmin ağrıya ümid, təsəlli və birlik hissi ilə cavab verir. Bu baxımdan “GƏL” şeiri bir növ poetik məlhəm təsiri bağışlayır.

Şeirin ilk bəndində müəllif dərddin qarşısında təslim olmamağı təlqin edir:

“Sənə gələn, mənə gəlsin”,

Sipər çəkək dərdə qoşa.

Elə həmənlə təslim olma,

Ömrü vuraq birgə başa.

Bu misralarda yalnız fərdi hisslər deyil, ümumbəşəri humanizm vardır. Müəllif dərddi bölüşməyi, ağrını paylaşmağı həyat fəlsəfəsi kimi təqdim edir. “*Sipər çəkək dərdə qoşa*” ifadəsi birlik ideyasının poetik zirvəsidir. Burada insanın insana dayaq olması əsas ideya kimi ön plana keçir.

“GƏL” şeirinin əsas gücü onun səmimiyyətindədir. Müəllif oxucuya yuxarıdan baxmır, öyüd vermir, əksinə, dərddi birlikdə yaşamağı təklif edir. Bu, müasir dövrün mənəvi ehtiyaclarından biridir. İnsanların getdikcə tənhaləşdiyi bir zamanda belə misralar cəmiyyətə mənəvi yaxınlıq mesajı verir.

Şeirin ikinci bəndində müəllif həyatın fəlsəfi mahiyyətinə toxunur:

Hər nə gəlsə, bizə gələr,

Dildən çıxan sözə gələr,

Haqdan doğru düzə gələr,

Könlü fərah, xürrəm yaşa.

Burada taleyə münasibət, sözün məsuliyyəti və haqq anlayışı ön plana çıxır. “*Dildən çıxan sözə gələr*” misrası Azərbaycan xalq

hikmətinə söykənən dərin mənalı poetik qənaətdir. Şair insanın dediyi sözün, etdiyi əməlin qarşısına çıxacağını xatırladır. Bu fikir həm dini-mənəvi, həm də etik baxımdan böyük məna daşıyır.

“Haqdan doğru düzə gələr” misrası isə müəllifin ədalət və ilahi həqiqət anlayışını poetik şəkildə ifadə edir. Burada insanın düzgün yaşaması, haqq yolundan ayrılmaması əsas mənəvi çağırış kimi təqdim edilir.

Şeirin son bəndində müəllif özünəməxsus poetik ifadə ilə ustad-şagird münasibətinə, dostluğa və mənəvi bağlılığa toxunur:

*Hər söz Ustaca fərmandır,
Əlin əlimdə dərmandır,
Sinəm halalca xırmandır,
Baballa qoyma baş-başa.*

Bu misralarda Zaur Ustacın daxili dünyası, insan münasibətlərinə verdiyi dəyər açıq görünür. “*Əlin əlimdə dərmandır*” misrası sadəcə poetik təşbeh deyil, insanın insana şəfa olması ideyasının bədii ifadəsidir. Şair burada mənəvi yaxınlığın, dost əlinin ən böyük təsəlli olduğunu vurğulayır.

“*Sinəm halalca xırmandır*” misrası isə müəllifin geniş ürək sahibi olduğunu göstərir. Burada həm mərhəmət, həm də saflıq duyulur. Şair insanları kinə, nifrətə deyil, halallığa və vicdanlı yaşamağa çağırır.

Zaur Ustacın yaradıcılığına diqqət etdikdə onun poeziyasında insanlıq, mərhəmət, milli-mənəvi dəyərlər və sözə sədaqət xəttinin daim aparıcı mövqe tutduğu görünür. O, şeirlərində sadəcə estetik gözəllik yaratmağa çalışmır, həm də oxucunun mənəvi dünyasına təsir etməyi bacarır.

“GƏL” şeiri də bu baxımdan müəllifin humanist poetik düşüncəsinin uğurlu nümunələrindəndir. Burada həyat eşqi, dostluq, ümid və mənəvi dayaq ideyaları poetik ahənglə təqdim edilir. Şeir həm forma baxımından axıcıdır, həm də məna yükü etibarilə düşündürücüdür.

“GƏL” nəzirəsi çağdaş Azərbaycan poeziyasında nəzirə

ənənəsinin uğurlu davamı olmaqla yanaşı, insanı yaşamağa, mübarizəyə və mənəvi birliyə çağıran dəyərli poetik nümunədir. Şeir göstərir ki, söz yalnız estetik vasitə deyil, həm də mənəvi dayaq, ruhi təsəlli və insani körpüdür.

Qəndabın nisgil dolu poetik harayına Zaur Ustac ümid, dostluq və mərhəmət dili ilə cavab verir. Bu isə ədəbiyyatın əsas missiyasını – insanı insana yaxınlaşdırmaq missiyasını bir daha təsdiqləyir.

19.05.2026. Bakı – Novxanı.

Müəllif: Günnur Ağayeva

ədəbiyyatşünas-tənqidçi

ZAUR USTACIN YAZILARI

QƏNDAB XANIMIN YAZILARI

GÜNNUR XANIMIN YAZILARI

DAHA ÇOX MƏLUMAT BURADA

ZAUR USTACIN DİGƏR YAZILARI

HƏCƏR ATAKİŞİYEVANIN YAZILARI

“ARİSTOTEL POETİKASI” RUBRİKASI

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

HƏRBÇİ RUHU VƏ HƏRBİ-VƏTƏNPƏRVƏRLİK

(Ramiz Duyğun poeziyasının ağ-qara rəngi)

Salam olsun, çox dəyərli oxucum! Bugünkü söhbətimizin mövzusu dövrünün ən hünərli oğullarından biri Ramiz Duyğun barədə olacaq. Bu gün onun andan olmasından 88 il ötür. Bu qoşa “8” xoşbəxtlik rəmzi olsa da, şair bu günü görmədi. Ən xırda bir sevindirici hadisəyə ürəkdən sevinməyi bacaran Ramiz Duyğun özünü elə də xoşbəxt hiss etmirdi. Yüksək rütbədə və vəzifələrdə olsa da həyat hər üzünü ona göstərmişdi.

Ramiz Duyğunun poeziyası müasir Azərbaycan ədəbiyyatında hərbi vətənpərvərlik ruhunun ən parlaq, ən təsirli və ən davamlı ifadələrindən biri kimi diqqəti cəlb edir. Onun yaradıcılığı yalnız poetik düşüncənin məhsulu deyil, həm də bir ömrün – əsgər ömrünün, zabit taleyinin, Vətən ağrısı ilə yoğrulmuş həyatın bədii salnaməsidir. Poeziya, sözün həqiqi mənasında, həyatın inikasındırsa, Ramiz Duyğunun şeirləri bu həyatın ən gərgin, ən sarsıdıcı və eyni zamanda ən şərəfli məqamlarını – müharibəni, mübarizəni, itkiləri və qələbəyə inamı əks etdirir. O, yalnız müşahidəçi şair deyil; hadisələrin içində olan, döyüş ruhunu yaşayan və yaşadan sənətkardır. Bu baxımdan onun poeziyası “səngər poeziyası” kimi xarakterizə oluna bilər.

QISA ARAYIŞ

Ramiz Duyğun (Məlikov) 1938-ci il fevralın 10-da Azərbaycanın Əli Bayramlı (indiki Şirvan) rayonunun Güdəcühür kəndində anadan olub. Nəriman Nərimanov adına Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunu bitirdikdən sonra Şimali Qafqaz, Belarusiya və Zaqafqaziya hərbi dairələrində müxtəlif vəzifələrdə hərbi həkim kimi xidmət edib. 1978–1990-cı illərdə Tibb İnstitutunun xüsusi hazırlıq kafedrasında müəllim və şöbə rəisi kimi çalışıb. Uzun illər Azərbaycan Müdafiə Nazirliyinin Mətbuat Xidmətinə rəhbərlik edən Ramiz Duyğun, həm də “Hünər” televiziya verilişinin müəllifi və aparıcısı kimi tanınır. 1988-ci ildən Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü olan şair “Vətən kimi şirin”, “Vətən beşiyim mənim”, “Göy üzü damar-damar”, “Qalibiyyət dastanı” və digər şeir kitablarının müəllifi idi. Ədəbiyyat sahəsində təqdim olunan nüfuzlu “Ziyadar” mükafatı laureatı idi.

Ramiz Duyğun 19 iyun 2025-ci ildə 87 yaşında vəfat edib.

Ramiz Duyğunun poeziyasında hərbi ruh yalnız müharibə səhnələri ilə məhdudlaşmır. Bu ruh onun vətəndaş mövqeyində, ədalətə münasibətində, haqsızlığa qarşı barışmazlığında da özünü göstərir. O, poeziyada da bir əsgər kimi prinsipialdır – haqqın tərəfində dayanır, yalanı, xəyanəti və biganəliyi sərt şəkildə tənqid edir. Bu baxımdan onun şeirləri mənəvi mübarizə meydanıdır.

Eyni zamanda, Ramiz Duyğun poeziyasında insanilik də itmir. Onun şeirlərində ana, ailə, sevgi motivləri də yer alır. Lakin bu mövzular belə vətənpərvərlik ruhundan kənarda qalmır. Şair üçün sevgi də, kədər də, həyatın bütün duyğuları da Vətənlə bağlıdır. Bu isə onun yaradıcılığının ideya bütövlüyünü təmin edir.

Ramiz Duyğunun yaradıcılığında hərbi vətənpərvərlik mövzusu təsadüfi deyil. Uzun illər hərbi xidmətdə olması onun dünyagörüşünü, duyğularını və poetik istiqamətini formalaşdırmışdır. Bu səbəbdən onun şeirlərində Vətən anlayışı abstrakt məfhum deyil, konkret torpaq, konkret savaş, konkret insan taleləri ilə bağlıdır. O, Vətəni yalnız sevmir, onu qorumağa çağırır, uğrunda döyüşməyə səsleyir. Ramiz Duyğunun poeziyasında hərbi ruhunun əsas xüsusiyyətlərindən biri çağırış xarakteridir. Onun şeirləri oxucunu passiv müşahidəçi olmağa qoymur, onu hərəkətə səsleyir. “Qalx!”

“Döyüş!”, “Qisas al!” kimi imperativ ifadələr şairin lirikasında tez-tez rast gəlinən motivlərdir. Bu çağırışlar emosional təsir gücü ilə seçilir və oxucuda mübarizə ruhunu oyadır. Şair üçün poeziya yalnız estetik zövq vasitəsi deyil, həm də ideoloji silahdır.

Onun şeirlərindəki çağırış ruhu xüsusilə diqqətəlayiqdir:

***“Sıyrıl qılinc kimi yaqut qınından,
Bil ki, göz yaşları kimləri sevir.
Nifrət vulkanları qopsun qanından,
Sən göz yaşlarını gülləyə çevir.”***

Bu misralarda şair passiv kədəri rədd edir, onu aktiv müqavimətə – mübarizəyə çevirməyə çağırır. Göz yaşı burada zəifliyin deyil, gücün başlangıç nöqtəsinə çevrilir. Bu, Ramiz Duyğun poeziyasının əsas ideya xəttidir: ağlamaq yox, döyüşmək!

Onun poeziyasında Vətən uğrunda mübarizə yalnız fiziki qarşıdurma deyil, həm də mənəvi möhkəmlilik, iradə və birlik məsələsidir:

***“Biz bu gün Vətənin vuran əliyik,
Yalnız irəliyə ağılla, güclə.
Bu gün döyməliyik, düzəltməliyik,
Qələbə gerbini zindan-çəkiclə.”***

Burada həm dağıdıcı, həm də qurucu missiya vəhdətdə təqdim olunur. Şairə görə, qələbə yalnız düşməni məğlub etmək deyil, həm də Vətəni yenidən qurmaqdır.

Ramiz Duyğunun şeirlərində Qarabağ mövzusu xüsusi yer tutur. Bu mövzu onun yaradıcılığında həm ağrı, həm qürur, həm də müqəddəs amal kimi çıxış edir. Qarabağ onun üçün sadəcə coğrafi məkan deyil, milli kimliyin, tarixin və mənəviyyətin simvoludur:

***“Qara gözlərinin qara giləsi –
Qarabağ
yad yurda heç vaxt qarışmaz.”***

Bu misralarda Qarabağın əbədiliyi, onun Azərbaycan ruhundan ayrılmazlığı vurğulanır. Şair burada həm də milli yaddaşı oyadır, oxucunu unutqanlığa qarşı səsleyir.

Şuşa mövzusu isə Ramiz Duyğun poeziyasında ayrıca bir emosional zirvə təşkil edir. Şuşa onun üçün həm itirilmiş cənnət, həm də qayıdılacaq müqəddəs məkan kimi təqdim olunur:

***“Ürəyimdə Şuşa ağlar,
Buludlarla baş-başa ağlar.”***

Bu misralarda şuşa təkçə şəhər deyil, canlı varlıq kimi təqdim olunur – ağlayan, həsrət çəkən, gözləyən bir varlıq. Bu antropomorfizm şairin emosional təsir gücünü daha da artırır.

Ramiz Duyğunun poeziyasında yalnız qəhrəmanlıq və çağırış yoxdur; burada həm də müharibənin acı nəticələri, insan faciələri, qaçqınlıq və didərginlik ağırları da dərin şəkildə əks olunur. Xocalı faciəsinə həsr olunmuş misralar bunun bariz nümunəsidir:

*“Bir gəlin dilənirdi Azərbaycan dilində,
Bir ana baxıb ona... Vətəntək yellənirdi –
Metroda Xocalıdan bir gəlin dilənirdi.”*

Bu səhnə müharibənin ən ağır nəticəsini – insan ləyaqətinin sarsılmasını, qadın və ana obrazı üzərindən faciənin miqyasını göstərir. Şair burada sadəcə təsvir etmir, oxucunu sarsıdır, düşündürür və məsuliyyət hissi oyadır.

Şairin yaradıcılığında tarixilik də mühüm yer tutur. O, yalnız müasir hadisələri deyil, xalqın keçmişini, başına gətirilən müsibətləri də poeziyada əks etdirir. Xüsusilə epik əsərlərində tarixi faktlara söykənərək milli faciələri bədii dillə təqdim edir. Bu yanaşma onun poeziyasını təkçə bədii nümunə deyil, həm də bir növ tarixi yaddaş kitabına çevirir.

Onun “Tarixin lənəti” və “Kəllələrin fəryadı” poemaları isə hərbi vətənpərvərlik mövzusunı daha geniş – tarixi və siyasi kontekstdə təqdim edir. Bu əsərlərdə şair təkçə müasir hadisələri deyil, bütövlükdə xalqın tarix boyu üzləşdiyi faciələri ümumiləşdirir və nəticə çıxarmağa çağırır. Əsas ideya isə dəyişmir: birlik!

*“Birlik tələbimizdi,
Birlik QƏLƏBƏMİZDİ.”*

Bu fikir Ramiz Duyğun poeziyasının ideoloji əsasını təşkil edir. Onun üçün qələbənin açarı silahdan əvvəl birlikdədir.

Bu poeziya zaman keçdikcə öz aktuallığını itirməyəcək, əksinə, tarixə çevrildikcə daha da qiymətli olacaq. Çünki bu şeirlərdə yalnız söz yox, qan, yaddaş və Vətən sevgisi danışır.

Azərbaycan ədəbiyyatında vətənpərvərlik mövzusu hər zaman aparıcı xəttlərdən biri olmuşdur. Lakin bu mövzunu yalnız sözlə deyil, həm də həyat yolu, taleyi və şəxsiyyəti ilə təsdiqləyən sənətkarlar xüsusi diqqətə layiqdir. Belə şairlərdən olan Ramiz Duyğunun poeziyası sadəcə duyğuların ifadəsi deyil, səngərin, döyüşün,

mübarizənin, qeyrətin və qələbə əzminin bədi salnaməsidir. Ramiz Duyğunun yaradıcılığına nəzər saldıqda ilk diqqət çəkən cəhət onun poeziyasında hərbi ruhunun canlı və davamlı şəkildə yaşamasıdır. Bu ruh təsadüfi deyil. Şairin uzun illər hərbi xidmətdə olması, polkovnik rütbəsinə qədər yüksəlməsi, müxtəlif bölgələrdə xidmət keçməsi onun dünyagörüşünü formalaşdırmış, şeirlərinə xüsusi bir sərtlik, prinsiplilik və döyüş əzmi gətirmişdir. O, yalnız müşahidə edən deyil, hadisələrin içində olan, səngərin havasını udmuş, müharibənin ağrı-acısını yaşamış bir şairdir.

Onun poeziyasında Vətən anlayışı mücərrəd məfhum deyil. Bu Vətən konkret coğrafiyadır – Ağdamdır, Füzulidir, Cəbrayıldır, Laçındır, Kəlbəcərdir. Bu torpaqların hər biri şairin qəlbində bir yara, bir nisgil, bir çağırış kimi yaşayır. Ramiz Duyğunun misralarında işğal olunmuş torpaqlar yalnız itirilmiş ərazilər kimi deyil, tapdanmış qeyrət, yaralanmış milli qürur kimi təqdim olunur. Bu baxımdan onun şeirləri həm də milli yaddaşın qorunması funksiyasını daşıyır.

Onun yaradıcılığında diqqət çəkən digər mühüm cəhət isə hiss və düşüncənin vəhdətidir. Ramiz Duyğun nə qədər emosional yazsa da, bu emosiyalar düşünülmüş, məqsədyönlü və ideya baxımından aydın istiqamətə malikdir. Onun şeirlərində qəzəb, nifrət, kədər kimi hisslər var, lakin bu hisslər dağıdıcı deyil, əksinə, qurucu, birləşdirici və səfərbər edici xarakter daşıyır. Bu isə hərbi psixologiyasının poeziyaya uğurlu transferidir.

Ümumilikdə, Ramiz Duyğunun poeziyası Azərbaycan ədəbiyyatında hərbi vətənpərvərlik mövzusunun ən dolğun, ən səmimi və ən təsirli ifadələrindən biridir. O, həm dövrün salnaməçisi, həm də xalqın ruhunu səfərbər edən söz sərkərdəsidir. Onun şeirləri yalnız oxunmur – yaşanır, hiss olunur və yadda qalır.

Ramiz Duyğunun poeziyası Azərbaycan ədəbiyyatında hərbi ruhunun ən parlaq təzahürlərindən biridir. Onun şeirləri səngərdən gələn səs, döyüş meydanından yüksələn çağırış, qələbəyə inamın poetik ifadəsidir. Bu poeziya oxucunu düşündürür, sarsıdır, ruhlandırır və ən əsası – onu Vətən qarşısında məsuliyyətini dərk etməyə vadar edir.

Ramiz Duyğun sözün əsl mənasında poeziyada əsgərdir. Onun silahı qələmdir, səngəri isə kağız üzərində qurulan söz dünyasıdır. Lakin bu

sözlər real həyatın, real mübarizənin və real vətən sevgisinin məhsuludur. Buna görə də onun poeziyası yaşayır, təsir edir və gələcək nəsillər üçün örnək olaraq qalır.

Sona qədər həmsöhbət olduğunuz üçün təşəkkür edirəm. Ustadlara rəhmət.

10.02.2026. Bakı.

Müəllif: Zaur USTAC

AVMVİB, AJB və AYB-nin üzvü, “Yazarlar” jurnalının baş redaktoru, şair-publisist, tərcüməçi-nasir, nəşir

ZAUR USTACIN YAZILARI

QƏNDABIN DİGƏR YAZILARI

MURAD MƏMMƏDOVUN YAZILARI

GÜNNUR AĞAYEVANIN YAZILARI

HƏCƏR ATAKİŞİYEVANIN YAZILARI

“ARİSTOTEL POETİKASI” RUBRİKASI

I>>>>>BU HEKAYƏNİ MÜTLƏQ OXU<<<<<I

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

Əvvəli burada: [Müqəddəs Zəfər: 5-ci hekayə](#)

Ömrün üçüncü fəslı

(Müqəddəs Zəfər: 6-cı hekayə)

Sağ böyrü üstəmi uzansın, sol böyrü üstəmi?! Fərq eləməirdi, daha doğrusu, əhəmiyyəti yox idi, onsuz da hərəkət eləyə bilmirdi. Heç əzalarını da hiss eləməirdi, bütün bədəni ağrı içindəydi, hər yeri şiş, yara... təkçə bəbəkləri zədəli deyildi. Əslində bəbəkləri də dumanlı idi, qonur rənginin üstünə boz-bulanıq pərdə çəkilməkdə idi. Pərdəydi, nəydi, anlamırdı-sadəcə hiss edirdi. Güzgüdən filandan bir şey vardı mı ki, baxıb müəyyənləşdirsin. Yeganə baxa biləcəyi şeylər- dəmir barmaqları pas atmış nəfəslik, hisli-paslı tavan, uçuq-sökük divarlar, üfunət iyi verən, nə vaxtsa betonlanmış, indi isə zibilliyi xatırladan döşəmə, elə həmin qoxunu canına hopduran cındır əyin-başı, çadar-çadar olmuş əlləri, cırıq çəkməsindən bayıra çıxmış ayaq barmaqları idi. Tavandan sallanan “iliç lampası”nın nə vaxtsa yandığı yadına gəlmirdi- şüşəsi boğazdan üzülmüşdü. Arxası üstəmi, ya hansısa yan üstəmi yatdığını bilmirdi. Amma,

yatmışdı. Gözləri açıqdımı, bağlıydımı onu da bilmirdi. Bunun heç əhəmiyyəti də yox idi, bayırdan gözlüyün qabağını odunla bağlamışdılar. Toran görənlərini zilləyib odun parçalarının arasından güclə süzülən işıq şüalarını axtarmaqdan bezmişdi. Gəlmir heç gəlməsin, bu heç nəyi dəyişmirdi. Amma, yatmışdı. Ya da ki, yatmamışdı, gözlərini ona zilləyib hərəkətsiz dayanmış cavan oğlana baxırdı.

-Niyə gözlərini zilləmişən mənə, niyə belə baxırsan? Niyə çıxıb getmirsən işinə gücünə?

-Sən çağırırdın, mən də dayandım da.

-Mən çağırırdım? Adınla? Adını heç bilmirəm axı.

-Sən çağırırdın.

-Necə?

-Heyy...hey...

-Mən gündə min dəfə “hey” deyirəm, “hay” deyirəm ki, qulaqlarım bir səs eşitsin. Sən də deyirsən ki, səni çağırırdım. Yəqin özümü çağırısam, başqa kim var ki. çağırım... çıx get.

-Mən də onu deyirəm də. Mən elə sənəm. Sənin ömrünün birinci hissəsi, ya da birinci fəslə.

-Ömür də hissəynən filannan olur ki? Ömür ya var, ya da yoxdur.

-Sənin ömrün belədi də. Birinci fəslə Qırxqız dağlarındakı davada başa çatdı- 92-nin mart ayının 29-da. Yadına gəlir? Kosalarla Şuşa arasında böyük bir erməni dəstəsi ilə döyüşürdüz.

Komandiriniz də rəhmətlik Tabil Həsənov idi. O, şəhid oldu, sən də ağır yaralandın. Gözünü açanda özünü burda gördün, yəni Şuşa həbsxanasında. Onda mən artıq sənin bətnündən çıxmışdım. Bu, belə olmalıdır. Mən də çıxdım... Amma səni tərk etmədim, tərk edə bilməzdim, çünki, hələ ürəyin dayanmamışdı. Ruhlar hələ ürəyi çırpınan bətni tam tərk etmərlər, onun başı üzərində dövrə vurub haray qoparırlar... O gündən ömrünün ikinci fəslə başlandı. Ömür deyəndə ki...

-Necə yəni ikinci fəslə? Mən bəyəm ölüb dirilmişəm?

-Nə ölməmişən, nə dirilməmişən, nə də yaşamırsan... o gündən

ömrün dayanıb.

-Bu nə deməkdi axı? Məni niyə çaşdırırsan? Mən neçə müddətdi ki, heç nə görmürəm, eşitmirəm, heç kimlə danışmıram. Səni necə eşidə bilərəm, necə söhbət edə bilərəm? Mən heç sənin sifətini də görmürəm. Bu qədər müddətdə niyə gəlmirdin? Niyyətin nədir?

-Bu müddət ərzində sənin ömründə baş verənləri bilə bilmərəm, mən keçmişdəyəm. Sifətimi görə bilməzsən- mən ruham. Mən sənin həyatının keçmişdə qalan hissəsiyəm.

-Demək, mənə verilən əzablardan xəbərsizsən. Hə, doğru deyirsən, gözümü açanda özümü burda gördüm. Lap doğrusu, Baqrat dedi mənə- o total dığa. Avtomatın qundağıynan üzümə vura-vura ayıldı məni. "Ara, sən beş güllə yarası almısan, hələ də ölməmişən," - dedi. Baxdım ki, bədənimdə salamat yer yoxdur. Ətrafımda çoxlu dustaqlar var. Onlar araya girib Baqratı dayandırdılar. Daha sonra nə olduğu yadımda deyil. Bir də ayıldım ki, rəhmətlik Mərdan başımı qucaqlayıb ağlayır. Beləcə neçə günə, yarı ölü, yarı diri qaldım...

Dustaq yoldaşlarım imkanları çatan qədər mənim müalicəmlə məşğul olurdular. Yavaş-yavaş sağalırdım, artıq hər şeyi dərk edirdim. Hətta, yoldaşlarımin köməyilə həyətə də çıxırdım. Dığalar deyirdilər ki, məni əməliyyat elətdiriblər. Bədənimdən iki güllə çıxarıblar. Üçü bədənimi dəlib keçibmiş- biri baldırımdan, bir çiyimdən, biri də sağ böyrümdən.

-Səni aldadıblar, sən üç güllə yarası almışdın- üçü də bədənini dəlib keçmişdi. O biri iki yaranı həməən o total vurmuşdu sənə, cib bıçağıynan. O vaxt mən hələ sənin bətnini tərk eləməmişdim, özüm şahidəm o hadisələrə.

-Tərk eləməmişdin? Bəs niyə tərk elədin, nə baş verdi?

-Bıçaq yaralarından sonra ürəyin dayandı. Səni sürüyüb türmənin həyətində atdılar. Yük maşınına qoyub Cıdır düzünə aparacaqdılar ki, qayalardan aşağı tullasınlar. Dustaq yoldaşların buna etiraz elədilər. Onları da o ki var döydülər. Ancaq səni

aparmadılar, dedilər ki, bu döydüklərimizdən də ölən olsa, sabah bir yerdə apararıq. Yoldaşların köməkləşib səni kameraya apardılar. Süni nəfəs verməyə başladılar. Mən bətnini tərək edib haray qoparmağa başladım. Son döyüşdə şəhid olmuş döyüşçü yoldaşlarının ruhları məni çağırırdılar. Ora- Qırxqız dağının zirvəsinə... sən yenə ayıldın...

-Getdin?

-Mənim oraya getməyim, qayıtmağım an məsələsidir. Mən onları indi də görürəm.

-Madam ki, sən mənim keçmişimsən, deməli, həm də itmiş yaddaşımın. Elədir?

-Hə, elədir. Ötən bu müddət ərzində mən dəfələrlə sən yaddaşının bərpası ilə məşğul olmuşam. Hər dəfə işgəncədən sonra huşunu itirəndə yaddaşın yenidən pozulub...

-Onda mənə keçmişimdən danış. Həm də... həm də o son döyüşdən.

-Nə danışım axı? Sən ali məktəb daxil olmuşdun, cəmi 17 yaşın vardı, hüquqşünas olacaqdın. Ancaq erməni yaraqlıları hər gün kəndlərinizə basqın edirdilər. Hər gün qan-qada, ölüm-itim... Şuşanın, Malibəylinin, Quşçuların işğalı, Xocalı faciəsi- hamısı ard-arda baş verirdi. Sən təhsil aimağa getmədin, özünümüdafiə dəstəsinin tərkibində Kosalar, Cəmilli kəndlərinin, yaxın ətrafdakı digər yaşayış məntəqələrinin müdafiəsinə qalxanlardan biri oldun. Həmin gün- son döyüş günü siz ermənilərin 6 gözətçi postunu darmadağın edib Şuşa istiqamətində xeyli irəliləmişdiz. 53 nəfər dığanı cəhənnəmə vasil eləmişdiz. Döyüşçü yoldaşların ilham, Ələvsət, Fərrux, Elxan, Mehman, Şakir... Yadına gəlir onlar? Bağışla, sən yaddaşın mənəm axı...

-Yaddaşım çox dumanlıdır, ancaq, indi əynindəki paltarını görürəm. Təzədir, toy paltarına oxşayır... deşik-deşikdir, qan ləkələri var hər yerində.

-Sənin son döyüşdəki paltarını da. Rəhmətlik atan almışdı.

Novruz Bayramı ərəfəsində, bir il əvvəl. Sən də dedin ki, mənim bayramım düşmənlərlə döyüşdü, geyindin getdin davaya.

-Atam rəhmətə gedib? Nə vaxt?

-Sənin son döyüşündən bir gün əvvəl. Ermənilər kəndinizə basqın edib 27 nəfəri qətlə yetirəndə.

-Mən onda hardaydım?

-Döyüşürdün. Kəndi mühasirəyə almış yaraqlılarla, mühasirəni yarıb irəliləyirdiz. Qırxızın sıldırım qayalarının arasından daha bir dəstə çıxdı, qaranlıq düşənəcən döyüşdüz. Əvvəlcə komandiriniz Tabil, sonra ətrafındakı digər yoldaşların şəhid oldular. Həmin o dığa, Baqrat gizləndiyi yerdən çıxıb avtomatı tuşladı üstünə. Sən yerə yıxılana qədər atdı. Sonra dağlara sükut çökdü.

-Sonra? Sonra necə oldu?

-Baqrat sənin sağ olduğunu görüb, bunu özümüzlə aparacağıq, əzab verib həzz alacağıq, dedi... İndi sən danış, neçə vaxtdır burdasan? Yəni... bayaq dedim də, mən indi baş verənləri görə bilmirəm. Yalnız sənin ruhunun qalan hissəsi ilə birləşəndə, tam bir ruh olanda görə biləcəm hadisələri.

-Qayıt birləş də.

-Bu mümkün deyil. Sən ya tam ölməlisən, ya da dirilməlisən. Ölsən, fəzada, dirilsən, bətnində birləşəcəm ona.

-Mən ölmək istəyirəm, bura düşəndən elə an olmayıb ki, bunu istəməyim. Ancaq bir istəyim də var, torpaqlarımızın azad olduğu günü görmək istəyim.

-Səni saxlayan da elə bu istəkdir. Ölməsən, ancaq ölümə məğlub olmursan. Mən də elə bu səbəbdən sərgərdanam. Danış, bu sənin yaddaşının bərpası üçün faydalıdır.

-Mən qismən sağalmışdım. Məni də o biri dustaqlarla birlikdə işləməyə aparırdılar. İşgəncə verə-verə, həzz ala-ala. Soruş ki, haralara aparmırdılar, hansı ağır işləri gördürmürdülər. Gözəl, yaraşlıqlı evlərimizi özümüzlə sökdürüb dağıtdırırdılar.

Ermənistandan, İrandan cürbəcür yük maşınları gəlirdi,

əmlakımızı bizə yüklətdirib daşıyırdılar. Eh... Qaçmaq barədə fikirləşirdik. Cəhd eləyənlər də oldu. Onları öldürdülər. Hər bayramlarında bizim birimizi döyüb öldürürdülər. Bir gün mənə də növbə çatdı. Həyətə çıxarıb ağaca bağladılar, başıma dəmir verdə keçirdilər. Həyətdən cibimə yığıb gizli şəkildə kameraya gətirdiyim daşlarla məni vurmağa başladılar, beş-altı metrlikdən. Baqrat, Kotik (bilmirəm öz adı idi, ya ayaması), Baqratın arvadı Marine... hamısı başımı, yəni vedrəni nişan alırdı, danqıltı səsindən beynim silkələnirdi. "Bu türk bu daşlarla bizi öldürüb qaçmaq istəyir"- deyib gülüşürdülər. Əslində, o daşlar qaçmaq planımızın bir hissəsi idi, növbəti işə gedəndə müşayətçilərin gözlərini dələcəkdik o daşlarla... Yenə huşumu itirdim... Sonra yoldaşlarımdan məni ayıraraq bu zirzəmiyə atdılar. Başladım burda çürüməyə. Bir gün Baqratdan soruşdum ki, məni niyə öldürmürsünüz, dedi ki, sənün üstündə "eksperiment" aparırıq, görək türklər nə qədər tab gətirirlər işgəncələrə... Hərdən məktəbliləri gətirirdilər mənə baxmağa.

-Bəs nə yeyib, nə içirsən?

-Nə bilim, horradan zaddan. Qabaqlarından qalma ətli yeməklərin sür-sümüyündən. Gündə bir dəfə havaya çıxarırdılar, bir şüşə su verirdilər. Bir də ki, hərdən damarıma iynə vururdular. İynəni vuran da Marine idi. Bir dəfə soruşdum, bu nə iynədir, dedi, sən yoluxucu xəstəliyə tutulmuşsan. Sonra da dişlərini ağardıb dedi ki, "eksperiment" elə budur. Bioloji silahdır, adamı keyləşdirir və tədricən arıqladır, saçlarını, dişlərini tökür. Mən də dedim ki, dişlərimi, dırnaqlarımı çəkib çıxarmırsınız da, day bu nəyə lazımdır. Hırıldaya-hırıldaya çıxıb getdi.

-İndi sənün neçə yaşın var, neçə ildi burdasan?

-Məndən niyə soruşursan, özün bilmirsən?

-Yox, bayaq dedim axı səbəbini.

-Həə... yadıma düşdü. Bir dəfə Baqratın otağını təmizləyəndə divarda təqvim gördüm, 2020 yazılmışdı. Hansı ay olduğunu oxuya bilmədim, ermənicə yazılmışdı. 17+28. Hə, elədir? 17

yaşımda bura düşmüşəm, 28 ildir burdayam.

Deməli 45 yaşım var. Ancaq... o vaxtdan neçə gün keçib, yadımda deyil. Neçə gündür ki, məni bayıra çıxarmırlar. Üç gündür ki, yemək də gətirən yoxdur. Suyum da qurtarıb. Yəqin öldüyümü düşünürlər. Sən də ona görə gəlmisən? Düzünü de, mən ölmüşəm?

-Yox, ölsəydin mənnən danışa bilməzdin. Bəlkə əksinə, dirilirsən, ömrünün üçüncü fəslə başlayır?! Hə?..

-Qulaq as, sən də eşidirsən?

-Nəyi?

-Atəş, partlayış səslərini. Yoxsa, dığalar yenə hansısa qələbəni bayram edirlər?!

-Mən eşidə bilmərəm. Nə qədər eyni şeyi təkrar edim sənə? Mən heç nə eşitmirəm, görmürəm. Mənim üçün gecə, gündüz, isti, soyuq yoxdur...

-Atəş səsləri lap yaxından gəlir. Ora bax, gözlükdə işıq şüaları yarandı. Aman Allah, gözlərim qamaşdı! Bu nədir belə, mən görürəm?.. Eyyy... hara getdin? Ruh!..

Zirzəminin qapısı əcaib bir cırıltı səsi çıxartdı. İçəriyə şığıyan işıq seli onun gözlərini dələrək eyni anda beynini yüz yerdən iynələməyə başladı. Bu dəfə qulağına başqa bir səs gəldi:

-Qardaşlar, bura gəlin, burda kimsə var.

Son

Müəllif: [Xəlil Mirzə](#),

Şair-publisist, AYB-nin üzvü

Xəlil Mirzənin digər yazıları

[Mustafa Müseviboğlu adına kitabxana](#)

SÖZ VAR

Söz var ağız dondurur,
Udanmırsan, yemək olmur.
Dərdə dönür, can yandırır,
Niyəsini demək olmur.

Sağalmayan yara kimi,
Öz içində bəsləyirsən.
Son mənzilə, gora kimi,
Axşam, səhər səsləyirsən.

Nə kimsəyə açılısı,
Nə də səni yıxan deyil.
Unudulub qaçılısı,
Nə də yaddan çıxan deyil.

Bu d rd ilə dolanırsan,
Kimse sənə h yan olmur.
 z i ində bulanırsan,
 trafından duyan olmur.

Dolaşırsan bir kənarda,
Deyilənə bənd olursan.
Vaxt olur ətində darda,
Dərdi vecin  almırsan.

Daşıyırsan  r yində,
Lal  n kimi, səda kimi.
Hiss edirsən kürəyində,
Yağır olan zədə kimi.

Yaranıřdan bir m  mma,
 hd sindən g l nm zs n.
insan bütöv sirdi, amma,
Xisl tini bil nm zs n.

OĞULSAN

Dildi s z  verən dad,
 alıř ona řirin qat.
S z nl  bir qəlbi řad
Edə bilsən, oğulsan!

Yollar  arpaz, dolaşıq,
D rd-azarla bulaşıq,
Gah qaranlıq, gah ışık,
Gedə bilsən, oğulsan!

Z lm  m dr k  ağınla,
Kök-k m cin tağınla,

Dişinlə, dırnağınla,
Didə bilsən, oğulsan!

Yoldaş olsan təkiylə,
Nə tələ qur, nə hiylə.
Şeş qoşanı yekiylə
Uda bilsən, oğulsan!

Dərindən olsan halı,
Naşı sevməz kamalı.
Ağıllı ağsaqqalı
Dədə bilsən, oğulsan!

Ətrafında sevənin,
Oğul, uşaq, nəvənin,
Ləzzətini güvənin
Dada bilsən, oğulsan!

Dərd bükməsin qolunu,
Nə sağını, solunu.
Əzrayılın yolunu
Güdə bilsən, oğulsan!

İNCƏYƏ YAĞIŞ YAĞIR

Gün batır, axşam çökür,
Göyə bax, ahmır tökür.
Elə bil hönkür-hönkür
İncəyə yağış yağır.

Palçığı sözə baxmır,
Tutduğunu buraxmır.

Suyu sellənib axmır,
İncəyə yağış yağır.

Nərgizə bax, oyanmır,
Sarı rəngə boyanmır.
Neçə gündü dayanmır,
İncəyə yağış yağır.

Günü güzəranı yox,
Dayanmır, amanı yox.
Bu palçıqda canı yox,
İncəyə yağış yağır.

İslandıqca kürəyim,
Buza dönür ürəyim.
Biləmmirəm nə deyim?!
İncəyə yağış yağır.

Keçib amandan ahdan,
Qorxusu yox sabahdan.
Bərəkəti Allahdan,
İncəyə yağış yağır.

DİL VURAN ARANIN SÖHBƏTİ BİTMİR

Bu yaşda bir şeyi anlayammıram,
Dil niyə dinc durmur, kimisə satır.
İnsanıq, söz deyib danlayammıram,
Mənim gücüm ancaq sözümə çatır.

Şuğulluq qədimdən köhnə sənətdi,
Donluğu danışan dilə bağlıdı.
Belə götürəndə bir qarış ətdi,
Deyəsən qazancı yaman yağlıdı.

Burda alət olan kəlmədi, sözdü,
Dilinə dolayıb çatdırır sənə.
Bilsə ki, hər işi qarsayan közdü,
Bəlkə cana doyar, yorular çənə.

Məndən sənə demək, səndən də mənə,
Sən demə peşəymiş, çox qədim peşə.
Utanmır, iyrənmir, usanmır yenə,
Fərasəti budur, keçirdir işə.

Sözün qabağında yalmanmaz kişi,
Çəkinməz, nə varsa düzünü söylər.
Görüm zəhrimara dönsün o işi,
Səni el içində bir qəpik eylər.

Qeybətə bir ucu sənənin əlində,
Danışma, ayıqdı, söz güdür çoxu.
İnsanı danışdır, nə var dilində,
Oxu sifətindən, gözündən oxu.

Kişiyə yaraşmaz, yapışmaz qəti,
Qeybətə səs-küyü yaddaşdan itmir.
Möhkəm tut ağzında yüz qram əti,
Dil vuran aranın söhbəti bitmir.

AĞILLI İNSANA SÖZ GƏRƏK DEYİL

Ağılımdan nə keçir, başıma gəlir,
Vallah çəkinirəm nəse deməyə.
Kimə danışırım qımışıb gülür,
Bircə yazıq səbrim gəlir köməyə.

Yaxşıya dəyişmir görürəm illər,
Ruhum çox yorulub, rahatlıq gəzər.

Bu gün çəkdiyimi sabah silirlər,
Yoxsa bu ağrıya səbirmi dözər.

Gəzib dolaşıram başımı qatıb,
Bircə rahat olum, yorulum yatım.
Köhnə fikirləri ağımdan atıb,
ilahi, kömək ol, yetmişə çatım.

Bilirəm taleyim sözümə baxmır,
Yazılı kitabdı ağzı qapalı.
Nə mənə gün verir, nə də buraxmır,
Bir gülən görmədim məni tapalı.

Bilirəm ömürdü, qismətim bəlli,
Taleyin quluyam, yüz gərək deyil.
Bir gün deyib-gülmək yalnız təsəlli,
Ağıllı insana söz gərək deyil.

GƏRAYLI

Nə yaxşının, nə də pisin,
Başı gora titrəməsin.
Yüz yaşayıb ölən kəsin,
Günahını yuyanı var.

Dəlisinin danlayanı,
Bir nəsilin sonluyanı,
Hər ocağın anlayanı,
Ağıllısı, duyanı var.

Çayı, salı, bu bərəni,
Dam üstündə hər kərəni,
Dünya adlı bir kürəni
Öz yerinə qoyanı var.

Kim ayrılır, gözü nəmdi,
Günü qara, bəxti kəmdi.
Hamı keçən bir dönəmdi,
Günlərini sayanı var.

Baxsan, dünya bir möcüzə,
Özü köhnə, sözü təzə.
Murad görür gəzə-gəzə,
Bundan betər o yanı var.

Müəllif: Murad MƏMMƏDOV

MURAD MƏMMƏDOVUN KİTABI

MURAD MƏMMƏDOVUN YAZILARI

GÜNNUR AĞAYEVANIN YAZILARI

“ARİSTOTEL POETİKASI” RUBRİKASI

I>>>>>BU HEKAYƏNİ MÜTLƏQ OXU<<<<<I

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

Xoşbəxt ola bilərsiniz

Xoşbəxtliyin nə olduğunu bilirsiniz?
Rənginin gözəlliyin, ruhunu hiss edirsiniz?
Hər açılan səhərdə bir məna, bir hikmət var,
Bu rəngli dünyada sən, xoşbəxt ola bilərsiniz.
Göy üzü bir ümiddir, torpaqsa yaşıl həyat,
Al rəngli sevinclərsə, ruhuna qonmuş qanad.
Gözəllik baxışında, duyğunda gizlənidir,
Sevməyi bacarsan sən, xoşbəxt ola bilərsiniz.

Könül bil ki aynadır, sevgi onda görünər,
Nur saçan hər bir zərrə min bir rəngə bürünər.
Xoşbəxtlik bir mənzildir, yolu qəlbindən keçər,
O yolu addımlasan, xoşbəxt ola bilərsiniz.

1 may 2026

Arzum

Qızılı günəşdən bir nur istərəm,
Mavi səmadan mən, hüzur istərəm.
İnsan gözlərində sevgi, təbəssüm,
Könüldən könülə körpü istərəm.

Ağ rəngli saflığı, yaşıl həyatı,
Rənglərə bürsün ömür saati.
Dillərdən düşməsin şirin bayatı,
Hər kəs gülümsəsin, artsın büsatı.

Bəşər övladının bir sevinc payı,
Dünyanı bəzəsin günəşi, ayı.
Xoşbəxtliklə dolsun sevgi sarayı,
Qovuşsun qəlblərdə eşqin harayı.

Kədər buludları dağılsın, getsin,
Könül ağırları dincəlsin, bitsin.
Mənim qəlbimdəki, bu saf arzumla,
Dünya cənnət olub murada yetsin.

3 may 2026

Bu qatarın yoluna bax!

Bu qatarın yoluna bax,
Ümid gəlir o qatarda.
Dərdi-qəmi uzaq burax,
Xoşbəxtlik var o qatarda.

Gözlərindən kədəri sil,
Bunu son yox, başlanğıc bil.

Gələndir o,gedən deyil,
Xoşbəxtlik var o qatarda.

Yollar daha yormaz səni,
Duman, çiskin sarmaz səni.
Yalnız qoyub getməz səni,
Vüsal gəlir o qatarda.

Daha parlaq bir sabaha,
inan, ehtiyac yox aha.
Ayrılmırıq bir də daha,
Xoşbəxtlik var o qatarda.

6 may 2026

İlk sevincim, Cəmiləm

Evimizin ilk növrağı, baharı,
Atamın, anamın ilk bəxtiyarı.
Ömrümün mənası, gözümün nuru,
Xalanın bir dənə, tək yadigarı.

Sən mənim balamsan, həm böyük qızım,
Səmada parlayan sönməz ulduzum.
Sənə "ilkim" dedim, əzizim dedim,
Sənlə şirin oldu çörəyim, duzum.

Oxudun, ucaldın, boy atdı boyun,
Dillərə dastan oldu sənin şən toyun.
Adına oxunan mahnılar kimi,
Gözəl keçsin ömrün, hər günün, ayın.
Xoşbəxt ol,ay mənim könül bəzəyim,
Sənlə qürur duyur xala ürəyim.

Gümüşü ox

Zaman qabaqlanır, ötür sürətlə,
Yollar salam verir böyük hörmətlə.
Mənzillər qovuşur şirin xəyalla,
Gümüşü bir ox tək süzülür yolla.

Relslər üstündə bir polad qanad,
Heç yorğunluq bilmir, hamıya inad.
Şəhərlər boylanır pəncərəsindən,
Dağlar da səs alır qatar səsindən.

Küləklə yarışır, dumanı yarar,
Mənzillər qısalır, yollar daralır.
Uzaq da gözündə tez yaxınlaşır,
Həsətli qəlbləri tez qovuşdurur,
Gümüşü bir ox tək sürətlə çatır.

8 may 2026

Müəllif: D.Mirzə

D.MİRZƏNİN DİGƏR YAZILARI

DAHA ÇOX MƏLUMAT BURADA

Oxuyun >> Gözündə tük var

Zaur Ustacın şeirləri haqqında

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

SOYUQ QADIN

Lal baxışlı, soyuq qadın,
Danışmayan, susan qadın...
Nə ağlayır, nə də gülür,
Susduqca uçan qadın!
Gözlərində dəniz yatır,
Dalğaları içindədir.
Həm kədərli, həm də güclü,
Yarım qalan hekayədir.

Min söz yatır sükutunda,
ən səsli səs olan qadın.
Dili gəlməz söz deməyə,
Bulud kimi dolan qadın.

Min iztirab var içində
Qırıq arzuların izi..
Kimsə duymaz , kimsə bilməz
Tanrı bilir , bir də özü...

EŞQİN DÜNYASI

Ey mənim qanıma hopmuş məhəbbət
Qəlbimi yandır ki yaşaya bilim
Bu yatmış ruhumu oyat canımda,
Əbədi eşqimi daşıya bilim.

Şirin xatirələr həmdəməim olsun
Bir an ayrılmasın mənim yanımdan.
Həsrətin kök salsın damarlarımda
Ruhumla çıxartsın səni canımdan.

Ey mənim qanıma hopmuş məhəbbət
Sənsiz bu dünyanın nədir mənası?...

Dünyanın içində neçə dünya var,
Ən gözəl dünyadır eşqin dünyası...

ELƏ BİR YER OLA

Elə bir yer ola çıxıb gedəsən
Özünlə baş başa qalasan orda
Nə hal bilən ola nə xətir soran
Özünü yenidən tapasan orda

Yanında qələmin, kağızın ola
Yazdığın ilk sözdən çıxasan yola
Yazasan xəyali səadətini
Gözlərin uzağa hey dala dala

Ovunmaq istəsən misralarında
Qəmi gizlədəsən söz arasında
Bir sətir ümidə sarılmaq üçün
Sanasan özünü eşq adasında

Elə bir yer ola çıxıb gedəsən,
Ürək öz yükünü divardan asa
Nə kaş ki səslənə nə niyə ola
Sual da yorula cavab da susa

Elə bir yer ola çıxıb gedəsən
Qayıdış olmaya xəritələrdə
Gedəsən dərdlərin itə yollarda
Keçmişlə arana çəkilə pərdə

BOŞ ÇƏRCİVƏ

Gələndə özüylə nə gətirdisə
Gedəndə hər şeyi aldı əlimdən.

Qəlbimə çəkdiyim portretini,
Artıq çıxarmışam çərçivəsindən.

Silmişəm, adı yox xatirələrdə,
Çəkdiyim acılar gəlməz günaha,
Qəlbimdən asılmış boş çərcivəyə,
Yenidən şəklini qoymaram daha.

Bəlkə də eşqimin gözü tutulub,
Bəlkə də qocalıb, əsada gəzir,
Üz tutdum yalvardım, sordum Rəbbimə,
Dedi ruhun ölüb, burda nə gəzir?!

A bəxtim, burnumun ucu göynəyir,
Səni harda gəzirim, harda axtarım,
Səni gəzmədiyim bircə yer qalıb,
Son evim, son yuvam , o son məzarım.

YALAN DÜNYADA

Uyma tərifə ey qadın ,inanma , yalan dünyada .
Baxışın od silahındır, unutma, yaman dünyada,

Günəş kimi ləkəsiz ol, parla ,ışığı saç,heç sönmə,
Məsafəni qalxan eylə ,günahla dolan dünyada.

Hər üzünə güləni sən, sanma ki aşıqdir deyə,
Kar ol şirin, xoş sözlərə, kəməndə salan dünyada.

Açma könül qapısını hər qapını döyənə sən,
Sevgini qumar ediblər, oyunbaz olan dünyada,

Aşiq o kəslər olar ki ,niyyəti safdır, təmizdir,
Bax, belə sevgi sağlamdır, saralıb solan dünyada.

Səadət gördükcə sən də, bu dünyanın hər üzünü,
Qəm edirsən, dərd edirsən, sevgisiz qalan dünyada.

SƏN YALANDAN GÜLURSƏN

Haqsızlıq içrə sən ey, lal olub susan qadın,
Qərib tənhalığında öfkəsin qucan qadın,
Səbri dar ağac edib, özünü asan qadın,
Üzün pak, gözün gülür, hər an təbəssümlüsən,
And ola o Allaha, sən yalandan gülürsən!

Günah mənimdir deyib, özünü qınayırsan,
Yaşadığın hər günü qara günün sayırsan,
Susqun durub, bəlkə də, hər kəsi sınayırsan,
Gecələr yatır, ölür, sübh səhər dirilirsən,
And ola o Allaha, sən yalandan gülürsən.

Yuvasında bir qərib qaranquşa bənzədin,
Baharın ortasında soyuq qışa bənzədin,
Sərtləsdı əl-ayağın qaya, daşa bənzədin,
Kipriyin kölgəsində sığınıb, gizlənmişən,
And ola o Allaha sən yalandan gülürsən.

O nakam arzuları yada salırsan hərdən,
Qırılan ümidlərə düyün vurursan hərdən,
Ucurub xəyalları, gah da qurursan hərdən,
Sən cənnətin qızısan, buluddan süzölmüsən
And ola o Allaha sən yalandan gülürsən!!!....

AĞLAYAN XATİRƏLƏR

Qəlbim göylər kimi aydın olsa da,
Gecələr gecətək qaralmağım var.
Hər bahar ruhumda güllər açsa da,
Payızda yarpaqtək saralmağım var.

Dağların qarıtək soyuyub sinəm,
Donmuşam bir daha çətin isinəm .
Elə bil bulud da ,yağış da mənəm,
Çayların suyutək durulmağım var.

Həyatım küləyə,yelə bənzəyir,
Dağlardan kükrəyən selə bənzəyir,
Qönçəsi çatlamış gülə bənzəyir,
Taleyə, qədərə qırılmağım var.

Eşqim uca idi hər şeydən uca,
Sevgimi qorudum ömür boyunca.
Sarıla bilmədim ona doyunca,
Təkçə xatirəyə sarılmağım var.

Bilmirəm həyatda yoxam ya varam ,
Baxdıqca geriyə sızlayır yaram.
Özümü heç bir vaxt bağışlamaram ,
Ən çox da özümə daralmağım var.

MƏN Kİ, TƏNHA DEYİLƏM

Mən ki, tənha deyiləm,
İçimdə çoxlu “mən” var.
Biri hey susur dərin
Biri hey haray salır.

Biri keçmişdə donub ,
Xatirəyə sarılıb,
Biri sabah dalınca
Ümid kimi darıxıb...

Mən ki, tənha deyiləm
Beynimdə izdiham var.
Səssizliyin səsində
Min səsli bir aləm var.

Özümlə savaşıram,
Bəzən də barışıram,
Kənardan bir nəfərəm,
İçimdə min nəfərəm.

Kiməm axı, kiməm mən?
Hansı səsım həqiqət?
Bəlkə bütün “mən”lərin
Adı qərib Səadət...

MÜƏLLİF: SƏADƏT QƏRİB

SƏADƏT QƏRİBİN YAZILARI

SƏADƏT QƏRİBİN KİTABLARI:

1. **SƏADƏT QƏRİB. MƏN BİR HƏYAT HEKAYƏSİ**
2. **SƏADƏT QƏRİB. ONUN ACI TALEYİ**
3. **SƏADƏT QƏRİB. YANIQLI BİR BAYATIYAM**
- 4.

KİTAB HAQQINDA YAZILAR

Oxuyun >> Gözündə tük var

Zaur Ustacın şeirləri haqqında

ZEYNƏB CƏMALƏDDİNİN YAZILARI

**ELM SƏMASININ ALİ ÜFÜQÜ – ELMİ-BİOQRAFİK
EPOPEYA**

(Yusif Məmmədəliyevə həsr olunur)

Proloq

Ordubad qədimdir, Ordubad gözəl,

Ordubad insana yurd olub əzəl.

Uludur tarixi, uludur yaşı,

Nə sirlər yaşadır onun hər daşı.

Bəlkə də anlayar insan hər sözü,

Tarıdan açıqsa bəsirət gözü.

Zamanın nəbzini dövri-dəmirdən,

Duyarsan, arınsan səsdən-səmirdən.

Bir azca ruhunla baş-başa olsan,

Bir azca kainat, bir az daş olsan

Duyarsan qəlbinə nə qədər yaxın,

Duyğular sel olar, sel, axın-axın.

Heç bəsit deyildi qədim çağları

Keçdikcə çox çətin, tərs sınaqları

insanın naməsi ulu dağların

Bu günə çatmışdır şəhadətiylə.

Daşlara həkk olan rəvayətiylə.

Gəl bax! Gəmiqaya petroqlifləri

Dağıdıb yox etsin bütün mifləri.

Dil açan rəsmlər – qədimdən qədim,

Hər biri tarixim, milli sərvətim.

“Qurd ağzı bağlama”, “Yallı” gedənlər,

Mərasim, ayini icra edənlər...

Hopublar qayanın daş yaddaşına,

Qarışıb torpağın dəmir-daşına.

Bərəkət, ziyadır qədim Ordubad,

Hər birin hörmətlə anıb adbaad,

Yalnız bir dahidən verəcəm xəbər,

Bəxş etsə Yaradan ruhuma təpər.

Zəkası, ziyası Yusuf misallı,

Aləmə nur saçan dərin kamallı.

Onu vəsf edəcəm kəlmələrimlə,

Sözümə güc qatıb alın tərirlə.

“Ürəyi od-atəş, qaragöz oğlum,

Tanrının nur payı, böyü tez, oğlum”

Çovgunun qəzəbli, soyuq səsində,

Gümüşü dağların şiş təpəsində,

Dönürdü bəyaz qar bəyaz yorğana,

Oğlunu bağına basıb bir ana,

Deyirdi: “Xoş gəldin, oğul, cahana.

Ürəyi od-atəş, qaragöz oğlum,

Tanrının nur payı, böyü tez, oğlum.

Gülürdü gözləri Hacı Heydərini,

Sevinci, minnəti dərindən dərini.
Dekabr, doqquz yüz beşinci ildə,
Kim güman edərdi, deyil nəsildə,
Nəinki mahalda, nəinki eldə,
Dünyada tanınıb, qalacaq Yusuf,
Elmin çox sirrinə dalacaq Yusuf.
Fəxri olacaqdır doğma yurdunun,
Gücünə dönəcək böyük ordunun.
Hələ ki, körpədi, boy atacaqdı,
Nə qədər ölümdən qurtulacaqdı...
Zəhmətkeş, ziyalı Hacı Heydərini,
Düzlük, doğruluqdu həyat cövhəri.
Gülsümün boxçatək qəlbi söz dolu,
Bayatı, laylalar xoş avaz dolu.
Duyduğu hər səda, hər dərini kəlam,

Yusufun könlünə dolurdu müdam.

Pərvəriş edirdi qayğı içində,

Enişli, yoxuşlu zaman köçündə.

Yusufu dost-tanış sevib, sayırdı,

Zəkası ay kimi parıldayırdı.

Həm cəsur, əzmli, mülayim, mətin,

Dönməzdi yolundan olsa lap çətin.

Əylisə gedərdi kitab dalınca,

Piyada, bezmədən, cığır yolunca.

Kənddəki o səssiz, lal kitabxana,

Dəyərli xəzinə əxz edir ona.

Cavablar alırdı çox suallara,

Məna yükləyirdi fərqli hallara.

“Yaranma, yox olma başlayır nədən?

Bəs harda yer alır, yerdən hər gedən?

Dəyişir, çevrilir maddənin halı,
Bunun bir səbəbi, sirri olmalı.
Beləcə, hikmətə, elmə varırdı,
O evdən özüylə nur aparırdı.
Bir min doqquz yüzün on səkkizində,
Qətliam-qırğının qəddar izində,
Fitnəkar qonşular tutdu bəndləri
Qəfildən quduzca basdı kəndləri.
Nalələr, haraylar ərşə yayıldı,
Nə qədər günahsız cana qıyıldı.
Düylündə, Yayçıda, Aza, Dizədə,
Xalqı keçirdilər qılınc-nizədən.
Əlincəçay ilə Gilançay boyu,
Sildilər həyatdan çox nəsil-soyu.
Ordubad əhli də xali deyildi,

Xalqın aqibəti bəlli deyildi.

Biçarə külfəti topladı Heydər,

Üz tutdu İrana, olub dərbədə.

Şahidsən gurlayıb, axan Arazçay,

Yol ver qəriblərə, a xan, Arazçay.

İbrahim, Mehdiyə, Məmməd, İlyasa,

Yusufa – izin ver, batıblar yasa.

Heyhat... Fəciələr amansız idi,

Araz da, Araz da nə qansız idi.

Gizlədi İlyası dalgalarında,

Yox etdi çağlayan gur axarında...

Arazla didişib çox savaşıdılar,

Çarəsiz Arazın bəndin aşdılar.

Gülsümün dilində ağı, bayatı,

Qəlbini qaplamış çən-duman qatı:

“Söndü, qaraldı dünya,
Nə qalmaqaldı, dünya?
Gözüm nuru, bay oğlum,
Arazda qaldı, dünya”.

Keçdilər İrana, üzgün, ələmli,
Ürəklər yaslıdı, gözləri nəmli.
Yazıldı yaddaşa Araz dəhşəti,
Erməni qatilin qanlı vəhşəti.

Yusufun İranda o vaxtdan bəri
Məktəbi-Rüşdiyyə oldu dərs yeri.
Tələbə dostları, müəllim heyət
Ondakı zəkaya edərdi heyrət.

Lakin dinc deyildi həyat İranda,
Od tutub yanırdı o vaxt İran da.
Milləti əzirdi burda əsarət,

İnqlab, üsyana edib cəsarət,
Cənublu türklərin səsi ucaldı,
Farsın rejimi də qəddar öc aldı:
Asıldı azadlıq mücahidləri.
Şeyxin yar-yoldaşı və şahidləri.
Yusuf dinləyərdi o danışanda,
Azadlıq arzusu coşub-daşanda.
Susdu, susduruldu ülvi bir əməl,
İşıqlı günlərə atılmış təməl.
O, Şeyx Məhəmmədi heç unutmadı.
Qərbətdə həyatın yoxdu bir dadı,
Bu haldan sarsılıb, çox düşündülər,
Bir gün toparlanıb, yurda döndülər.
Çox cəfa görse də Yusuf həyatda,
Bitirdi təhsili o, Ordubadda.

16 yaşında müəllim kimi,

Həmyaş, böyüklərin oldu təhkimi.

Vaxt, zaman yetişdi özgə bir çağa,

Doğma kəsləriylə vidalaşmağa:

“Mənim əzizlərim, salamat qalın,

Xeyir-dua verin, açılısın yolum.

Elmə sarılmaqdı mənim niyyətim,

Bu işdə var əzmim, var qətiyyətim.

Bilirsiz, sevirəm ədəbiyyatı,

Bağlayım bu elmə müqəddaratı”.

Heydər də, Gülsüm də məmnun oldular,

Yusufu duayla yola saldılar.

Üz tutdu Bakıya...

Bilmirdi ancaq,

Onun bəxt-qisməti başqa olacaq...

Bakı... Ali məktəb... Münbit bir zəmin,

Günbəgün əzmkar, inadkar, əmin.

Mövsüm bəy Xanlarov, Sadıx Hüseynov¹,
Duydular Yusufda möhtəşəm alov.

Bu gəncin zəkası ləltək yanırdı,

Öyrənmək həvəsi alovlanırdı.

Kimya, üzvü kimya dəryatək dərin,

Dedilər: “Burdadır sənin öz yerin.

Faydanı bu yöndə göstərəcəksən,

Aləmə töhfələr bəxş edəcəksən”.

Təhsili uğurla bitirdi Yusuf,

Gəncəyə nur, ziya gətirdi Yusuf.

Dərs deyib çalışdı Gəncədə xeyli,

Bir yandan kimyaya çəkirdi meyli.

Bu həvəs, bu maraq ömrə bədəldi,

Bu dəfə Moskva şəhrinə gəldi.

Moskva... Əzəmət, həm də vüqarlı,

Qübbəli asiman, torpağı barlı.

Tarixi binalar ruhu oxşayır,

Hər daş dünənindən bir irs daşıyır.

Fəsillər cilvəli, don dəyişəndi,

Yaz ayrı, qış ayrı gözəlləşəndi.

Artıq tələbəydi, Yusuf MDU²-da,
Zirvəyə yol idi onunçün bu da.

Aldılar birbaşa ikinci kursa,

Nədən olmayaydı, layiqi varsa?!

Öyrənən, dinləyən, xoş üz, xoş ovqat,

Bilgisi, elmi də artır qatbaqat.

Alim Zelenski³, Balandin⁴ həm də,
Elmdə ucalar, dərin fəhmdə.

Burda yer almağı – təsadüfdümü?

Təsadüf oynadır, yoxsa gündəmi?

Nə isə taleyi seçib ayırmış,
şübhəsiz, taleyin bildiyi varmış.
Təcrübə, tədqiqat başladı burda,
istəyi – uğurla dönsün o, yurda.
İdrak aydınlanıb sədlər aşırdı,
İxtisas alaraq püxtələşirdi.
...Ayların, illərin gərgin zəhməti,
Bir gün olacaqdı elmin sərvəti.
“Sədlərin sayı çoxsa
Arzunun da həddi yox”
O elmin nüvəsində
Kəşf etmək həvəsində.
Düşünür gündüz-geçə,
Alkili^s alsın necə?
Ən sərfəli yol ilə
Etilə dönsün etan.

Metili versin metan.

Zərrədə bax hikmətə,

Göz görməyən o dürre

Çıxarsa orbitindən

İnqlab yaradarmış

Sənayedə, qayədə.

Nə azman gücü varmış

Mikroskopik zərrənin.

O, tədqiqat aparır

Alkilləşmə yönündə.

Bir məram var önündə.

Alkilləşən molekul

Dəyişdirir xassəni.

Bu ideya, belə ki,

Hansı yöndən baxılsa,

Üfüqdür, sərhəddi yox.

Sədlərin sayı çoxsa,

Arzunun da həddi yox.

Bu ali yol ilə çox gedəcəkdi,

Arzusu – zəkadan isinsin hər ev.

Dünyaya töhfələr bəxş edəcəkdi,

Bar verən ağactək Məmmədəliyev.

Nəbzinə dönmüşdü böyük ölkənin,

Uğurlar içindən uğur çıxırdı.

Sahilsiz dənizdə açıb yelkəni,

Mavi-ağ aləmə şövqlə baxırdı.

Yazdığı əsərlər sərhəd aşarkən,

Qayəsi aləmin təqdiri, vəcdi.

İdrakı parlayıb, aydınlaşarkən,

Ömrünün yazında, çox hələ gənçdi.

Alim-akademik Lebedev öncə

Kauçuk almışdı bitki lifincə.

O, süni kauçuk etsə də əldə,

Bunda az deyildi maddi bədəl də.

Sərfəli olmadı bu metod, bu yön,

Bir Yusuf gərəkdi çözülsün düyün.

Sözünə bir qədər qatıb tənə-ton,

“Xülya” söyləmişdi buna Edison.

Təcrübə, tədqiqat, sınaqlar çətin,

Bəhrəsi uğurdur gərgin zəhmətin.

“İlk öncə krekinq, neftin emalı,

Sonda da mükəmməl rezin almalı.

İstilik yüksəlir, parçalanır neft

Benzinə, əvəzsiz bir yanacaqdır,

Sənaye ona çox dayanacaqdır.

Hidrogen çıxarsa, deyək, butandan,

Polimer zənciri qurular ondan.

Zəncir polimerdir kauçuk özü,

Demək ki, xülyadır, o “xülya” sözü”.

Girdi istehsala süni kauçuk,

Müstəvi boyunca yol geniş, açıq.

Göründü həyatın hər tərəfində,

Raketdə, qatarda, kitab rəfində.

Gah boru, gah qaloş, gah da şin oldu,

Çilingər əlində kəlbətin oldu.

Nələrə qadirdi insan dühası

Göstərir, əks edir zaman aynası.

Daş balta, daş bıçaq, daş capacaqdan

Mavi yanacağa sadə ocaqdan.

Dəyişib dünəndən gündəmə kimi

Durna lələyindən qələmə kimi,

Bu an əlimizdə mobil telefon,
Kauçuk-polimer, geyib fərqli don...
Yox olmaz, silinməz böyük zəkalar,
Hər an bir şəkildə təzahür tapar.
Yusufun yaşama köçdü zəkası,
Hər işdə, əməldə var inikası.
“Gözündə jalətək bir gilə yaşdı,
Yoxsa o Vətəni qucaqlamışdı?”
Maddənin məğzinə varırdı Yusuf,
Sezilməz sirr qatın yarırdı Yusuf.
Hər kəsin gördüyü yağlı, yapışqan,
Yanmağa meyilli, iyli, alışqan,
Sanki ilmələri görürdü Yusuf.
Olsa da yapışqan, qaramtıl, kəsif,
Hər necə toxunub zərrəbəzərrə,

Tədqiqat edirdi başqa nəzərlə.
Kəşfini saxlamaz kağız-qələmədə,
Özü keçirirdi sınaqdan həm də.
Verdiyi təklifi praktik, real,
O üzdən açıldı zavod dalbadal.
Bir min otuz üçdən otuz yeddiyə,
Bu elmə nə qədər verdi hədiyyə.
Öyrəndi tərkibin neft-doğal qazın,
Duydu dərinliyin “aysberq-buzun”
Tetraxlor ilə etil-etanol,
Tibb-əcza işində açdı başqa yol.
Cənubi Qafqazda o çağ, o zaman,
Yoluxma, xəstəlik yaygınmış yaman.
Alimin aldığı yeni maddələr,
Xəstəlik atəşin saldı bir qədər.

Bunlarla düzəlmiş əczadan yana,

Xəstəlik virusun yeni gigiyena.

Sonra urotropin, formalin hələ,

Ardı var

Müəllif: Zeynəb Cəmaləddin

ZEYNƏB CƏMALƏDDİNİN YAZILARI

MURAD MƏMMƏDOVUN YAZILARI

GÜNNUR AĞAYEVANIN YAZILARI

HƏCƏR ATAKİŞİYEVANIN YAZILARI

“ARİSTOTEL POETİKASI” RUBRİKASI

I>>>>>BU HEKAYƏNİ MÜTLƏQ OXU<<<<<<I

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

Gövhər Cəfər

Cəfərova Gövhər Arif qızı 16 avqust 2000-ci il tarixində Şamaxı şəhərində anadan olmuşdur. Orta təhsilini Bakı şəhəri Suraxanı rayonu 327 nömrəli tam orta məktəbdə almışdır. 2017-ci ildə Bakı Dövlət Universitetinin Filologiya fakültəsinin Azərbaycan dili və ədəbiyyatı müəllimliyi ixtisasına daxil olmuş, 2021-ci ildə bitirmişdir. 2021- 2023-cü illər ərzində Bakı Dövlət Universitetinin Filologiya fakültəsinin Azərbaycan dili və ədəbiyyatın tədrisi metodikası və metodologiyası üzrə magistratura pilləsini fərqlənmə diplomu ilə oxuyub bitirmişdir. 2023-cü ildə Bakı şəhəri Xəzər rayonu 262 nömrəli tam orta məktəbdə, 2024-cü ildə Bakı şəhər Xəzər rayonu 324 nömrəli tam orta məktəbdə müddətli olaraq Azərbaycan dili və

ədəbiyyat müəllimi olaraq işləmişdir. 2025-ci ildən isə Bakı şəhəri Xəzər rayonu 256 nömrəli tam orta məktəbdə müddətsiz əsaslarla müəllim vəzifəsində çalışır.

Kiçik yaşlarından etibarən hekayələr, romanlar, dram əsərlərinə olan marağı onun ilk qələm təcrübəsinin yaranmağına səbəb oldu. 2025-ci ildə ilk əsəri “Həyatın oyunu” romanını yazdı.

2026-cı ildə romantik-psixoloji mövzulu bu romanı nəşr olundu.

Gənc yazıçı belə deyir: “Əsər yazmaqda şeir yazmaq tamamilə fərqli duyğular bəxş edir. Özüm də şeirlər yazsam da, əsər yazmaq, o duyğuları ətraflı şəkildə oxuculara çatdırmaq mənə daha rahat hiss etdirir. Çünki şeir anlıq bir partlayışdır, qəfildən gələn və insanı sarsıdan bir duyğu selidir. Amma əsər (roman) yazmaq mənə o duyğunun içində yaşamaq, hər bir xarakterin ruhuna toxunmaq imkanı verir. Şeirdə misralara sığışdıra bilmədiyim o böyük dünyanı, romanda sətir-sətir, obraz-obraz böyüdüürəm. Bu, təkcə yazmaq deyil, həm də öz daxili fırtınalarımın geniş bir sığınacaq tapmaqdır.”

“Şeir oxucuya bir anlıq hiss bəxş edir, amma böyük bir nəsr əsəri onu tamamilə başqa bir aləmə aparır. Mən istəyirəm ki, oxucu qəhrəmanlarımla birlikdə sevsin, onlarla birlikdə kədərlənsin və eyni suallara cavab axtarsın. Duyğuları tələsmədən, bütün rəngləri və çalarları ilə bədii şəkildə işləmək, oxucunun qəlbine gedən o uzun və incə yolu kəşf etmək mənə böyük bir mənəvi zövq verir.”

Məlumatı hazırladı: [Bahar Bəxtiyarqızı](#)

[Bahar Bəxtiyarqızının yazıları](#)

[Gövhər Cəfərin digər yazıları](#)

[Zaur Ustacın şeirləri haqqında](#)

[Vazira Hüsniddinova](#) - Halime Hüdäyberdiyeva Yaraticılık Okulu

Halime Hüdoyberdiyeva,

Özbekistan halk şairi

Halime Hüdoyberdiyeva, 1947 yılının 17 Mayısında Sirdarya vilayetinin Boyovut ilçesinde doğmuştur. 2018 yılının 17 Ağustosda vefat etmiş.

Aşağıda onun şiirini Halime Hüdoyberdiyeva Yaratıcılık Okulunun öğrencisi Vazira Hüsniddinova tercümesinden okuyacaksınız.

Sizi bulduğum, kaybettiğim değil,
Siz şahinim, acız kuşum değil.
Siz dünyada gerçek diye tuttuğum,
Tutmadığım yalan düşüm değil.

Size feda olmak isterim,
Sizin için heba olmak isterim.
Yavaş yavaş kaybetmeden size,
Birden mahrum kalmak isterim.

Geriliyor teller gerim, söyleyin,
Hayallere dalsınlar, söyleyin.
Siz cansınız, canımı acıtmadan,
Birdenbire olsunlar, söyleyin.

Sizi bulduğum, kaybettiğim değil...

Çevirmen: Vazira Hüsniddinova,
Halime Hüdayberdiyeva Yaratıcılık Okulunun Öğrencisi

Təqdim etdi: Khaitov Khusniddin (Hüsniddin Hayıt)
Halime Hüdayberdiyeva Yaratıcılık Okulunun Öğretmeni

VATAN SESSİZ DURUR

Vatan sessiz durur, ama onun hakkında
Dağdan yuvarlanan taş söz söyler.
Bir sedalar gelir sessiz sessiz filizlerden,
Gökyüzünden gelen güneş söz söyler.
Vatan sessiz durur, bayrağı yanıp,
Başındaki tuğu söyler sözünü.
Mazilerden gelip, tez tez dönüp,
Ninemin kırmanı söyler sözünü.
Vatan sessiz durur. Sabah yellerrinin
Neylere karışan ağlayışları çaktır.
Yengeç. Bozkırdaki dedelerimin

Alçak çadırlarının sözləri çoxtur.
Vatan sessiz durur...

Müəllif: **Halime Hüdäyberdiyeva**,
Özbeqistan halk şairi

Çevirmen: **Sevinc Bazarbayova**,
Halime Hüdäyberdiyeva Yaraticılıq Okulunun Öğrencisi

Təqdim etdi: **Khaitov Khusniddin (Hüsnniddin Hayıt)**
Halime Hüdäyberdiyeva Yaraticılıq Okulunun Öğretmeni

MURAD MƏMMƏDOVUN YAZILARI

GÜNNUR AĞAYEVANIN YAZILARI

HƏCƏR ATAKİŞİYEVANIN YAZILARI

“ARİSTOTEL POETİKASI” RUBRİKASI

I>>>>>BU HEKAYƏNİ MÜTLƏQ OXU<<<<<I

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

Zaur Ustac “Ətirli güllər” kitabının müəllifi Qəndab xanımla

Interview with Zaur Ustac

1. What inspired you to write “*A Book with the Scent of Roses*”?

The main inspiration behind *A Book with the Scent of Roses* was my deep admiration for Azerbaijani poetry and the spiritual beauty hidden within our literary heritage. While reading the poems of Qandab Haqverdi, I felt a sincere emotional and cultural richness that deserved broader literary attention. I wanted to present that beauty to readers through analysis, reflection, and artistic interpretation.

2. How did you choose Qandab Haqverdi’s (Aliyeva) “*Fragrant Flowers*” to analyze in your book?

Fragrant Flowers attracted my attention because of its sincerity, lyrical spirit, and strong connection to national values. The poems carry deep emotional layers while preserving the simplicity and elegance of the Azerbaijani poetic tradition. I believed that analyzing this work would help readers better understand the spiritual world of the author and the cultural atmosphere reflected in her poetry.

3. What is the significance of analyzing literary works in understanding Azerbaijani culture?

Literature is the spiritual memory of a nation. By analyzing literary works, we better understand the traditions, moral values, historical experiences, and emotional world of the

Azerbaijani people. Poetry and prose preserve the voice of generations. Through literary analysis, we not only study texts, but also discover the national identity and worldview of our people.

4. How do you see the role of poetry in expressing national culture and identity?

Poetry has always been one of the strongest expressions of Azerbaijani national identity. From classical poets to modern writers, poetry reflects our love, pain, patriotism, and moral values. Azerbaijani poetry carries the spirit of our language, folklore, music, and traditions. It protects our cultural identity and passes it on to future generations.

5. What challenges did you face while writing “*A Book with the Scent of Roses*”?

One of the greatest challenges was approaching the literary material with complete objectivity while still preserving its emotional atmosphere. I also wanted to maintain a balance between academic analysis and artistic language so that both scholars and ordinary readers could enjoy the book. Another challenge was presenting poetic subtleties in a way that would not weaken their original beauty.

6. How do you think your book will impact Azerbaijani readers?

I hope the book will encourage readers to pay more attention to contemporary Azerbaijani literature and especially to poetic creativity. I would be happy if readers discover new literary

perspectives and become more interested in analyzing literary texts. I also believe the book can strengthen appreciation for national literary values among younger generations.

7. Are there plans to publish the book in other countries or translate it into other languages?

Yes, I would very much like to see the book translated into other languages and introduced to international readers. Azerbaijani literature possesses a rich artistic and philosophical heritage that deserves global recognition. Translation projects would help build cultural bridges and promote Azerbaijani literary thought abroad.

8. How do you see the future of Azerbaijani literature?

I believe the future of Azerbaijani literature is promising. Today, many talented young writers and poets are emerging with fresh ideas and modern literary approaches while still respecting national traditions. If literature continues to receive proper support from publishers, cultural institutions, and readers, Azerbaijani literature will become even more visible internationally.

9. What is the importance of preserving Azerbaijani literary heritage?

Preserving literary heritage means protecting the cultural soul of the nation. Our classical and modern literary works reflect centuries of wisdom, ethics, and artistic thought. If we fail to

preserve and study this heritage, future generations may lose connection with their cultural roots. Therefore, literary preservation is not only a cultural duty, but also a national responsibility.

10. How do you see the role of publishers and editors in supporting Azerbaijani literature?

Publishers and editors play a crucial role in the literary process. They help authors reach readers, improve the quality of publications, and support the promotion of literary works. Professional editorial work and strong publishing initiatives can significantly contribute to the development and international recognition of Azerbaijani literature.

11. What advice would you give to young Azerbaijani poets and writers?

I would advise young writers to read extensively, remain loyal to their native language, and write sincerely. Literature requires patience, discipline, and continuous self-development. At the same time, writers should never lose their individuality while following literary trends. True literature is created through honesty, deep observation, and spiritual responsibility.

12. Do you have any upcoming literary projects planned?

Yes, I am currently working on several new literary and publicistic projects related to Azerbaijani poetry, literary criticism, and cultural heritage. I also plan to continue

researching contemporary Azerbaijani authors and contributing to the promotion of our national literature both locally and internationally.

In Azerbaijani language /Azərbaycan dilində:

GÜL ƏTİRLİ KİTAB
(monoqrafiya)

ZAUR USTAC – GÜL ƏTİRLİ KİTAB – PDF

Zaur Ustac ilə müsahibə

1. “Gül ətirli kitab” əsərini yazmağa sizi nə ilhamlandırdı?
“Gül ətirli kitab” əsərinin yaranmasının əsas ilham mənbəyi Azərbaycan poeziyasına və milli ədəbi irsimizin mənəvi gözəlliyinə olan dərin sevgim olmuşdur. Qəndab Haqverdinin şeirlərini oxuyarkən orada səmimi duyğuların, milli-mədəni zənginliyin böyük bir poetik güclə ifadə olunduğunu hiss etdim. Bu gözəlliyi təhlil, düşüncə və bədii yozum vasitəsilə oxuculara təqdim etmək istədim.
2. Kitabınızda Qəndab Haqverdinin (Əliyeva) “Ətirli güllər” əsərini təhlil etmək qərarına necə gəldiniz?
“Ətirli güllər” əsəri səmimiyyəti, lirik ruhu və milli dəyərlərlə sıx bağlılığı ilə diqqətimi cəlb etdi. Bu şeirlər Azərbaycan poeziya ənənəsinin sadəliyini və zərifliyini qorumaqla yanaşı, dərin

emosional qatlara malikdir. Düşündüm ki, bu əsərin təhlili oxuculara müəllifin mənəvi dünyasını və poeziyasında əks olunan mədəni mühiti daha yaxşı anlamağa kömək edəcək.

3. **Azərbaycan mədəniyyətini anlamaqda ədəbi əsərlərin təhlilinin əhəmiyyəti nədir?**

Ədəbiyyat xalqın mənəvi yaddaşındadır. Ədəbi əsərləri təhlil etməklə biz Azərbaycan xalqının adət-ənənələrini, mənəvi dəyərlərini, tarixi təcrübəsini və duyğu dünyasını daha yaxşı anlayırıq. Poeziya və nəsr nəsillərin səsini yaşadır. Ədəbi təhlil vasitəsilə biz yalnız mətnləri öyrənmir, həm də xalqımızın milli kimliyini və dünyagörüşünü kəşf edirik.

4. **Milli mədəniyyətin və kimliyin ifadəsində poeziyanın rolunu necə görürsünüz?**

Poeziya hər zaman Azərbaycan milli kimliyinin ən güclü ifadə vasitələrindən biri olmuşdur. Klassik şairlərdən müasir yazarlara qədər poeziya sevgimizi, ağrımızı, vətənpərvərliyimizi və mənəvi dəyərlərimizi əks etdirir. Azərbaycan poeziyası dilimizin, folklorumuzun, musiqimizin və adətlərimizin ruhunu daşıyır. O, milli kimliyimizi qoruyur və gələcək nəsillərə ötürür.

5. **“Gül ətirli kitab” əsərini yazarkən hansı çətinliklərlə qarşılaşdınız?**

Ən böyük çətinliklərdən biri ədəbi materiala tam obyektiv yanaşmaqla yanaşı, onun emosional atmosferini qoruyub saxlamaq idi. Həmçinin istəyirdim ki, akademik təhlillə bədii dili taraz şəkildə təqdim edim ki, həm alimlər, həm də adi oxucular kitabdan zövq ala bilsinlər. Digər bir çətinlik isə poetik incəlikləri onların ilkin gözəlliyini zəiflətmədən təqdim etmək idi.

6. **Sizcə kitabınız Azərbaycan oxucularına necə təsir göstərəcək?**

Ümidvaram ki, kitab oxucuları müasir Azərbaycan ədəbiyyatına, xüsusilə də poetik yaradıcılığa daha çox diqqət yetirməyə təşviq edəcək. Oxucuların yeni ədəbi baxışlar kəşf etməsi və ədəbi mətnlərin təhlilinə daha çox maraq göstərməsi məni sevindirirdi. Həmçinin düşünürəm ki, bu kitab gənc nəsildə milli ədəbi dəyərlərə olan sevgini daha da gücləndirə bilər.

7. **Kitabın başqa ölkələrdə nəşri və ya başqa dillərə tərcüməsi planlaşdırılırmı?**

Bəli, kitabın başqa dillərə tərcümə olunmasını və beynəlxalq oxuculara təqdim edilməsini çox istərdim. Azərbaycan ədəbiyyatı zəngin bədii və fəlsəfi irsə malikdir və dünya miqyasında tanınmağa layiqdir. Tərcümə layihələri mədəni körpülərin qurulmasına və Azərbaycan ədəbi düşüncəsinin xaricdə tanıtılmasına kömək edərdi.

8. **Azərbaycan ədəbiyyatının gələcəyini necə görürsünüz?**
Mən Azərbaycan ədəbiyyatının gələcəyini ümidverici hesab edirəm. Bu gün milli ənənələrə sadıq qalmaqla yanaşı, yeni ideyalar və müasir ədəbi yanaşmalarla çıxış edən çoxlu istedadlı gənc yazar və şairlər yetişir. Ədəbiyyat nəşriyyatları, mədəniyyət qurumları və oxucular tərəfindən lazımi dəstəyi almağa davam etsə, Azərbaycan ədəbiyyatı beynəlxalq səviyyədə daha da görünən olacaq.
9. **Azərbaycan ədəbi irsinin qorunmasının əhəmiyyəti nədir?**
Ədəbi irsi qorumaq millətin mənəvi ruhunu qorumaq deməkdir. Klassik və müasir ədəbi əsərlərimiz əsrlərlə formalaşmış müdrikliyi, əxlaqı və bədii düşüncəni əks etdirir. Əgər bu irsi qoruyub öyrənməsək, gələcək nəsillər öz mədəni kökləri ilə bağlarını itirə bilərlər. Buna görə də ədəbi irsin qorunması yalnız mədəni vəzifə deyil, həm də milli məsuliyyətdir.
10. **Azərbaycan ədəbiyyatının dəstəklənməsində nəşriyyat və redaktorların rolunu necə qiymətləndirirsiniz?**
Nəşriyyatlar və redaktorlar ədəbi prosesdə çox mühüm rol oynayırlar. Onlar müəlliflərin oxuculara çatmasına, nəşrlərin keyfiyyətinin yüksəlməsinə və ədəbi əsərlərin tanıtılmasına kömək edirlər. Peşəkar redaktə işi və güclü nəşriyyat təşəbbüsləri Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafına və beynəlxalq səviyyədə tanınmasına böyük töhfə verə bilər.
11. **Gənc Azərbaycan şair və yazıçılarına hansı tövsiyələri verərdiniz?**
Gənc yazarlara çox oxumağı, ana dilinə sadıq qalmağı və səmimi yazmağı tövsiyə edərdim. Ədəbiyyat səbir, intizam və davamlı özünüinkişaf tələb edir. Eyni zamanda, yazıçılar ədəbi tendensiyaları izləyərkən öz fərdiliklərini itirməməlidirlər. Həqiqi

ədəbiyyat dürüstlük, dərin müşahidə və mənəvi məsuliyyət üzərində qurulur.

12. **Qarşıdakı dövr üçün yeni ədəbi layihələriniz varmı?**

Bəli, hazırda Azərbaycan poeziyası, ədəbi tənqid və mədəni irslə bağlı bir neçə yeni ədəbi və publisistik layihə üzərində çalışıram. Həmçinin müasir Azərbaycan müəlliflərini araşdırmağa və milli ədəbiyyatımızın həm ölkə daxilində, həm də beynəlxalq səviyyədə tanıtılmasına töhfə verməyə davam etməyi planlaşdırıram.

Interview conducted by / Söhbətləşdi: **Turkia Loucif**

I>>**ZAUR USTACIN YAZILARI**

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

Səadət QƏRİB – Rzayeva Səadət Arif qızı – Goranboy rayonunun Dəlməmmədli şəhərində 10 iyun 1970-ci ildə anadan olub. Orta məktəbi əla qiymətlərlə başa vuran **Səadət** xanım Gəncə şəhərində Qəmbər Hüseynli adına musiq məktəbində təhsilini davam etdirib. 3 kitab müəllifi, 2023-cü ildən AYB üzvüdür:

- I >>> **SƏADƏT QƏRİB. MƏN BİR HƏYAT HEKAYƏSİ**
- I >>> **SƏADƏT QƏRİB. ONUN ACI TALEYİ**
- I >>> **SƏADƏT QƏRİB. YANIQLI BİR BAYATIYAM**

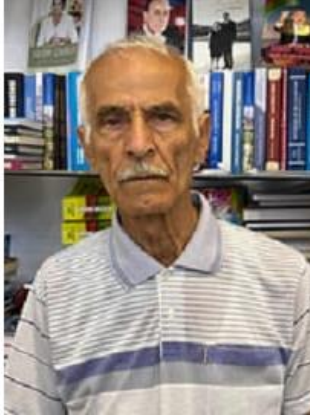
Şeirləri Azərbaycan və Türkiyə saytlarında, qəzetlərdə, dərgilərdə mütəmadi olaraq dərc olunur. Şeirlərinə bəstələnmiş mahnılar Azərbaycanın titullu (Əməkdar, Xalq) artistlərinin repertuarına daxildir. **Səadət QƏRİB**in ən yeni kitabı Türkiyədə çap olunub. Türkiyə şeir yarışması qalibi, **“Ziyadar”** **mükafatı** laureate, “Fəxri yazar” mükafatının sahibidir.

YAZARLAR cameəsi adından **Səadət** xanımı doğum günü münasibətilə təbrik edir, bütün fəaliyyətində yeni-yeni nailiyyətlər arzulayırıq!

Hörmətlə: **Zaur USTAC**,
AVMVİB, AJB və AYB-nin üzvü, “Yazarlar” jurnalının baş redaktoru, şair-publisist, tərcüməçi-nasir, nəşir

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

SƏDULLA ŞİRİNOVUN KİTABLARI:

1. *Sədulla Şirinov "Sönməyən qisas" pdf*
2. *Sədulla Şirinov "Gecikmiş etiraf" pdf*
3. *Sədulla Şirinov "Zamanın pəncərəsindən baxanda" pdf*
4. *Sədulla Şirinov "Heç nə olmazdan çox şey olmuş" pdf*
5. *Sədulla Şirinov "Oudalar" pdf*
6. *Sədulla Şirinov – "Kimdir xoşbəxt?" pdf*
7. *Sədulla Şirinov – "Şəhid atası" kitabı – pdf*

KİTABEVİM.AZ
kitab marketi

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

QEYDLƏR

www.kitabevim.az
KİTABEVİM.AZ
kitab marketi

YAZARLAR

İyun - 2026 №06 (66)

MURAD MƏMMƏDOVUN YAZILARI

GÜNNUR AĞAYEVANIN YAZILARI

HƏCƏR ATAKİŞİYEVANIN YAZILARI

“ARİSTOTEL POETİKASI” RUBRİKASI

I>>>>>BU HEKAYƏNİ MÜTLƏQ OXU<<<<<I

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

“TƏRƏFSİZ ƏDƏBİYYAT TARİXDİR!”

Jurnal bu layihə çərçivəsində ödənişsiz əsaslarla nəşr olunur.

Redaksiyanın ünvanı: Az-1012, Bakı, M.Xiyabani-14a

Dövlət qeydiyyatı: № 2319, 16.08.2007-ci il.

Əvvəlki illərdə 15 xüsusi buraxılışı olub.

Dövri olaraq 2021-ci ildən çıxır.

E-mail: zauryazar@mail.ru

Rəsmi saytı: WWW.YAZARLAR.AZ

Telefon: (012) 430-14 -81 (+994) 70-390-39-93

“Yazarlar”ın redaksiyasında yığılıb səhifələnir,

“JET PRINT ÇAP MƏRKƏZİ”NDƏ çap olunub.

(“Jet Print”də operativ xidmət: +994557232221).

Çapa imzalanıb: 01.06.2026

Sifariş: № 33

Format: A 5

Tiraj: Məhdud sayda (kitabxanalar üçün).

Elektron variant var.

Qiyməti: **PULSUZ.**

Müəlliflərin mövqeyi ilə redaksiyanın mövqeyi üst-üstə düşməyə bilər.

